

MĚSTSKÁ SAMOSPRÁVA

- ☞ *Neuvolnění členové městského zastupitelstva mohou měsíčně pobírat odměny ve výši až 490 Kč. Kyjovští zastupitelé se rozhodli, že za výkon své funkce nebudou pobírat žádné odměny a ve výši 245 Kč pro jednotlivce za měsíc se odměn vzdávají ve prospěch grantu kultury pro rok 2001. Celková částka, která tak grantu připadne, je 47 040 Kč.*
- ☞ *V únoru schválila městská rada vytvoření nové komise, a to komise pro prevenci kriminality. Předsedou dvanáctičlenné komise je kpt. Karel Půček z obvodního oddělení Police České republiky v Kyjově.*
- ☞ *Novou vyhlášku o ochraně veřejného pořádku a nočního klidu schválilo v červnu městské zastupitelstvo. Vyhláška vstoupila v platnost 1. července a upravuje pravidla pro pořádání veřejně přístupných hudební produkcí uvnitř nebo venku. Má tak chránit občany, kteří chtějí v noci mít klid a spát. Předpis stanoví, že nočním klidem je v neděli a ve všední dny doba od 23 hodin, v pátek a v sobotu od 1. hodiny ranní. Ve venkovních prostorách je to ve všední dny od 22, o víkendů pak od 23 hodin. Noční klid končí v 6 hodin ráno. Pořadatelé větších a zaběhlých akcí, jako např. Slovácký rok, Kyjovské kulturní léto či jakýchkoliv dalších mohou požádat o výjimku. Vyhláška se nesetkala především u provozovatelů klubů a restaurací s příliš kladným ohlasem.*
- ☞ *V posledním červencovém týdnu se vydali členové městské rady na devětatřicetkilometrovou objížďku po vinných stezkách. Tento projekt město totiž spolufinancovalo, a tak si radní chtěli na vlastní kůži prověřit trasy stezek, které vedou přes šest obcí. S nápadem přišla Andrea Rybářová, která pracuje na městském úřadě na odboru školství a kultury, kde má na starosti sport. Kromě ní na kola vsedlo šest radních, tajemník, zapisovatelka a redaktorka časopisu Veřejná správa z Prahy. Na cestě je zajišťovalo doprovodné vozidlo. Na zastávkách v jednotlivých obcích je očekávali místní starostové a místostarostové s občerstvením. Zcela je šokoval ratíškovický starosta Josef Uhlík, který je přivítal v kroji.*

MĚSTSKÝ ÚŘAD

FINANČNÍ ODBOR

Rozpočet města na rok 2001 byl schválen městským zastupitelstvem dne 19. prosince 2000 ve výši 208 745 000 korun. V průběhu roku se rozpočet zvýšil o rozpočtová opatření z Okresního úřadu Hodonín a o rozpočtové změny schválené městskou radou a zastupitelstvem o 64 588 200 korun. Ke 31. prosinci 2000 dosáhl upravený rozpočet výše 273 333 200 korun. Příjmová část rozpočtu byla splněna na 100,85 % a výdajová část čerpána na 97,69 %. Výsledek hospodaření, tj. saldo příjmů a výdajů k 31. prosinci 2001 činí + 4 539 000 korun. Zůstatek finančních prostředků na závěrečném účtu činí 6 648 400 korun.

Česká spořitelna poskytla městu úvěr ve výši 3 600 000 korun na dostavbu areálu radnice a na výkopové práce pro rozvody kabelové televize. Střednědobý úvěr má splatnost 3 roky. Další půjčku poskytl městu Státní fond životního prostředí – 3 892 000 na výstavbu kompostárny.

Závazný finanční vztah k rozpočtu okresního úřadu na rok 2001 činil: na výkon státní správy 7 259 400 korun, na školství 1 855 900 korun a dotace na sociální dávky 59 140 000 korun.

Z nejdůležitějších akcí ve výdajové části byly zahájení výstavby bytových jednotek na ul. Komenského, zahájení výstavby živnostenské zóny na ul. Dobrovského, zahájení výstavby kompostárny, dokončení mládežnického hřiště v místech bývalých Uhelných skladů, dokončení atletické dráhy na stadionu a dokončení přístavby radnice včetně výtahu a bezbariérovosti.

Město získalo také dotace, a to na výstavbu kompostárny 7 006 000 korun ze Státního fondu životního prostředí a ze SFRRB na výstavbu živnostenské zóny v ulici Dobrovského 1 280 000 a na výstavbu bytových jednotek v Komenského ulici 1 920 000 korun.

Ve dnech 26. února až 11. března 2002 provedla členka Komory auditorů České republiky Ing. Helena Bimková audit, tj. kontrola účetní závěrky k 31. 12.2000. Ing. Bimková doporučila po důkladné kontrole městskému zastupitelstvu schválit účetní uzávěrku města Kyjova za rok 2001 bez výhrad.

ODBOR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Od 1. ledna 2001 je v platnosti Obecně závazná vyhláška č. 3/2000 o systému sběru, svozu, třídění, využívání a zneškodňování komunálního odpadu. Podle této vyhlášky dochází k zásadní změně způsobu platby za odvoz komunálních odpadů. Už nebude platit známý známkový systém, kdy si občané kupovali známky podle toho, jak často potřebovali vyvézt popelnice. Nyní zaplatí poplatek 260 korun na rok za každou osobu, tzn. bydlí-li v rodině 4 osoby, zaplatí rodina 1040 korun ročně bez ohledu na věk členů rodiny. Občané bydlící v rodinných domech uhradí poplatek složenkou buď v jedné, nebo ve dvou splátkách. Za občany bydlící v bytových domech provede úhradu správce budovy, který pak poplatek rozúčtuje, jak tomu bylo doposud. Občané, kteří mají

byty v osobním vlastnictví a nemají určeného správce, budou hradit poplatek stejným způsobem jako občané v rodinných domech. Popelnice se vyvážejí jedenkrát týdně v určených svozových dnech. Co se týká třídění odpadu a nebezpečných odpadů, zůstává vše jako tomu bylo doposud: papír, sklo a plasty je možné odevzdat do kontejnerů, nebezpečný odpad se může bezplatně odevzdávat v ekologickém dvorečku v areálu firmy EKOR na Havlíčkově ulici. Zde je také v provozu výkupna druhotných surovin (papír, železo, barevné kovy).

V bezprostředním sousedství čistírny odpadních vod vyrostl nový objekt. Je to kompostárna, která bude zpracovávat kaly z čistírny a další bioodpad z Kyjova i jeho okolí. Konečným produktem je vysoce hygienizované sypké organické hnojivo, které bude dodáváno na trh v pytlích pro velko i maloobchod. Je to první zařízení svého druhu v České republice, využívá německé technologie a jeho provoz má odpovídat směrnicím Evropské Unie. V současné době prochází kompostárna šestiměsíčním zkušebním provozem a po kolaudaci má zpracovávat 3700 tun materiálu ročně. Investorem stavby kompostárny bylo město Kyjov. Náklady na stavbu pocházejí ze tří zdrojů: 40 % tvoří dotace ze státního fondu životního prostředí, 20 % si město půjčilo ze stejného fondu a 40 % uhradilo město Kyjov z vlastních zdrojů.

Po loňské úspěšné premiéře i letos ozdobily okna domů na náměstí truhlíky osázené muškáty. Zájemců loni bylo nakonec víc, než se očekávalo, dokonce nemohli být ani všichni uspokojeni. V loňském roce radnice vyčlenila na tuto akci 60 tisíc korun, za což se pořídilo 150 osázených truhlíků. Letos se truhlíky objevily v asi stometrových úsecích přilehlých ulic Svatoborská a Komenského.

ODBOR ŠKOLSTVÍ A KULTURY

Od 1. července má tento odbor nového vedoucího. Po odchodu jeho předchůdce Ing. Jiřího Frolce do „služeb“ Školského úřadu v Hodoníně převzal dočasně od dubna vedení odboru tajemník Ing. František Račanský. Z 5 uchazečů konkursu, který se uskutečnil 25. dubna, nakonec vítězně vyšel Ing. Přemysl Máčel.

SOCIÁLNÍ ODBOR

Činnost sociálního odboru je namířena především k lidem sociálně potřebným. V tomto roce byly asi 4200 žadatelům vyplaceny dávky ve výši 58 836 202 korun.

Ve své kompetenci má tento odbor i pečovatelskou službu a Dům s pečovatelskou službou. K 31. 12. 2001 byla přijata na základě výběrového řízení nová ředitelka pečovatelské služby Ing. Zdena Kytlicová. Její předchůdkyně Květoslava Selucká odešla do důchodu. Pečovatelská služba se stará o téměř 380 starých nebo nemocných občanů. Vzrostl zájem o koupání ve středisku osobní hygieny a o pedikúru. V Domě s pečovatelskou službou mají klienti k dispozici knihovnu a společenskou místnost.

I v tomto roce má odbor jeden dluh - nepodařilo se vybudovat krizové centrum pro matky s dětmi.

Městská ubytovna na Havlíčkově ulici poskytuje chráněné bydlení jako následný program pro vyléčené drogově závislé občany a rovněž se zde nacházejí prostory pro ubytování bezdomovců.

ODBOR VÝSTAVBY A MAJETKU

Přístavba základní umělecké školy

O čtyři nové učebny se díky rekonstrukci bývalé mateřské školy v Jungmannově ulici rozšířila základní umělecká škola. Ale nejen to. V prvním patře a půdní nástavbě vznikly také čtyři prostorné třípokojové byty, které obývají především učitelé umělecké školy. Na celkových nákladech stavby ve výši 8 055 000 korun se město podílelo částkou 5 345 000 korun, od Ministerstva místního rozvoje ČR se podařilo získat dotaci ve výši 1 280 000 korun a samotní nájemníci poskytli půjčku ve výši 1 430 000 korun. Pásku při slavnostním uvedení budovy do užívání společnou rukou přestřihli starosta Ing. Jan Letocha, ředitel školy Petr Petrá a učitelka Marta Kudelová.

Správa městských bytů

- Celkem 623 městských bytů spravuje firma Falco, jejímž majitelem je pan Bohumil Žandovský. Nájemníci městských bytů dluží městu za nájemné a služby již 639 000
- korun, na poplatcích z prodlení pak 1,369 mil. korun. Všem, kteří do 30. listopadu
- uhradili v plné výši nedoplaty na nájemné odpustilo město penále.
-

Přístavba radnice

Demolicí staré budovy ve dvorním traktu radnice v roce 1998 de facto začala výstavba budovy nové. Stavbu poněkud pozdržel záchranný archeologický výzkum (viz nálezová zpráva v kronikářském zápise z r. 2000), ale dodavatelská firma MSO servis, s. r. o. Kyjov toto malé zdržení zvládla a v dubnu 2001 byla přístavba hotová. Kyjovská firma Projektis sem naprojektovala zasedací místnost (bude sloužit především k zasedání městské rady), výstavní síň, sedm kanceláří (jsou sídlem sociálního odboru) a reprezentativní kvělený sklep určený pro pracovní účely a společenské akce ve městě. V červnu se pak začal stavět venkovní výtah, který zaručí bezbariérový přístup tělesně postiženým návštěvníkům radnice, a přistoupilo se k úpravě atria. Kromě opravy vjezdu, fasády, dláždění, instalace mobiliáře a úpravy zeleně byla nádvoří nainstalována kašna podle návrhu městského architekta Ing. Vladimíra Vašíčka. Z kruhového bazénku jakoby vyrůstaly tři barevné květiny. Jejich „květy“ tvoří barevné koule z lehkého kovu, které jsou nadnášeny proudem vody a neustále se otáčejí. Z květů stéká voda do bazénku po řetízcích z drobných kuliček. Přístavba radnice stála celkem 8 600 000 Kč.

Přijetí daru

Kyjovští zastupitelé se na svém posledním zasedání rozhodli přijmout dar od TJ Jiskra. Tím darem jsou veškeré pozemky a na nich umístěná sportoviště: fotbalové hřiště, atletická dráha, zimní brusliště a škvárové fotbalové hřiště v Boršově. Nejedná se v tomto případě vzhledem k náročnosti na údržbu sportovišť spíše o dar danajský?

Výstavba integrovaného domu

V říjnu byla budováním základů zahájena výstavba integrovaného bytového domu v Dobrovského ulici. V jeho přízemí budou komerční prostory, v prvním patře se počítá se čtyřmi nájemními byty. Integrovaný dům bude součástí plánované životenské zóny, která postupně vyroste naproti mlékárně a v konečné fázi bude propojena s náměs-

tím i Komenského ulicí. Předpokládané náklady na výstavbu jsou 4,9 mil. korun. Asi čtvrtina sumy bude uhrazena z dotace ministerstva pro místní rozvoj, stejnou částku představuje půjčka od budoucích nájemníků, zbytek se uhradí z městské pokladny.

ODBOR DOPRAVY

Vedoucím odboru dopravy i nadále zůstává pan Otařar Matula. Musím na tomto místě podotknout, že jeho zprávy, které slouží jako podklady pro kronikářský zápis, jsou natolik vyčerpávající, že i dokonce stylistické úpravy jsou minimální. Pojďme si proto přehledit, jaké zprávy pro nás pan Matula pro tento rok připravil.

Semaforý

Už několik let se v Kyjově mluvilo o nutnosti výstavby semaforů na křižovatkách silnice I/54, což je průtah městem v ulici Nerudova. Počet aut se neustále zvyšuje, což se projevuje také na dopravní situaci ve městě. Vlastní započítí prací na řešení provozu byly odstartovány zpracováním vstupní studie v r. 1996. Pro nedostatek financí se celá investice postupně přesouvala až do roku 2000, kdy byla zpracována alternativní studie řešení průtahu městem formou rondelových křižovatek (kruhové objezdy). Pro potíže s výběrovým řízením (zrušeno v září 2000) byla realizace přesunuta na jaro 2001. Na základě výběrového řízení se dodavatelem stavby stala firma AŽD Praha, divize Brno. Staveniště bylo firmě předáno 23. března a od té doby bylo na křižovatkách s ulicemi Riegrova u kina Panorama, Jiráskova u autobusového nádraží a u nemocnice neustálý pohyb nejen stavebníků, ale i stavební techniky. Poprvé semaforý zabířaly 4. července a Kyjováci si pomalu začali zvykat na řízený provoz. Ale opravdu pomalu, protože zpočátku mnoho řidičů si nejenom nevšimlo, že svítí červená, ale podle reakce to vypařalo, že vůbec nezaregistrovali ani samotný semafor. Ještě horší to bylo s chodci především na přechodu u kina Panorama. Hlavně obyvatelé Lidické napsali petici za urychlené zavedení semaforů, a když tam konečně jsou, přecházejí velmi frekventovanou silnicí kde je to napadne. Zřejmě tento nešvar změny zase až nějaká těžká dopravní nehoda.

Všechny semaforý mají poptávkový systém pro chodce, tzn. že na sloupech, kde jsou světla pro chodce, je umístěný knoflík, kterým musí chodec dát semaforu povel, že chce přecházet. Pak asi do 1 minuty naskočí zelený panáček a dotyčný může bezpečně přejít. Pokud tento systém nezná, může stát na přechodu donekonečna. Semaforý jsou také opatřeny zvukovým signálem pro nevidomé, tzv. klapáčkami. Pokud svítí červený panáček, klapa semafor pomalu, když se rozsvítí panáček zelený, klapáčky se rozběhnou rychle.

Po uvedení semaforů do činnosti nastal desetiměsíční zkušební provoz, během kterého probířaly drobné úpravy v nastavení činnosti elektronických řadičů (chodci si například stěžovali na krátký interval zelené na křižovatce u kina Panorama).

A kolik celá stavba stála? Celkové náklady se vyšplhaly k částce 4 375 000 korun, ovšem bylo nutné provést některé další práce, jako např. přeložky sítí, projekty, geodetické zaměření, a ty přišly na dalších 300 000 korun.

Rekonstrukce chodníku v Nerudově ulici

Na výstavbu světelné signalizace bezprostředně navazovala rekonstrukce chodníku v Nerudově ulici v úseku od autobusového nádraží po Riegrovu ulici. Chodník už byl v tak katastrofálním stavu, že jeho údržba byla nemožná, a co víc, mohli jste si na takovém chodníku lehce přivodit úraz svých dolních končetin. I když termín dokončení rekonstrukce chodníku byl stanoven na 12. října, město zaplatí prováděcí firmě Blahynka oněch proinvestovaných 190 000 korun až v příštím roce, protože se na tuto mimořádnou akci nenašly už v městském rozpočtu peníze.

Rekonstrukce vozovky a chodníku v Urbanově ulici

Další velkou akcí byla rekonstrukce vozovky v Urbanově ulici. Firma Strabag provedla odfrézování staré živičné vrstvy, vyrovnaní podloží, výměnu obrubníků, pokládku nového asfaltového koberce a přeložení chodníku kolem letního kina. Celkové náklady činily 2 165 000 korun, z čehož 1 365 000 korun uhradily sklárny Vetropack, zbytek byl uhrazen z městského rozpočtu.

Rekonstrukce Masarykova náměstí

Po letech přešlapování na místě se započalo s přípravami celkové rekonstrukce Masarykova náměstí a přilehlých ulic Svatoborská a Komenského. Vše odstartovala na podzim roku 2000 anketa pro veřejnost vyhlášená v Kyjovských novinách. Měla za cíl zmapovat okruhy otázek, jež by se měly dále rozpracovávat. V lednu a únoru 2001 pak proběhla soutěž ideových návrhů, které se zúčastnilo 5 vyzvaných architektů. Poté, co se k přeloženým návrhům vyslovily odborné komise města a odborní pracovníci městského úřadu, jmenovala rada města dne 3. dubna 2001 patnáctičlennou komisi složenou ze zainteresovaných úředníků a členů poradních komisí rady. Ta po několika svých zasedáních označila ve středu 23. května jako vítězný návrh zlínských architektů Gebriána a Havliše. Protože kamerové zkoušky prováděné v kanalizačním potrubí ukázaly jeho téměř katastrofální stav, proběhla během léta rekonstrukce vodovodu a kanalizace na náměstí a v ulicích Svatoborská a Komenského. Investorem akce byla firma Vodovody a kanalizace Hodonín, a. s., samotné práce prováděla ratiškovická firma Artesia. Mezi tím ji probíhaly intenzivní konzultace jmenované komise s autory vybraného návrhu, při nichž se dále rozpracovávaly jednotlivé detaily příštího projektu. Protože je toto dílo v centru pozornosti kyjovské veřejnosti, proběhlo i setkání vedení města a autorů studie s občany. Uspělo s v rámci Hovorů s radnicí 19. října v Domě kultury, ale účast byla přes propagaci v Kyjovských novinách, kabelové televizi, na letácích i pozvánkách velice nízká. Bohužel se tak jenom potvrdil trend ve vývoji naší společnosti, která stále více inklinuje k nezájmu o věci veřejné.

Péče o vzhled města

To se žel projevuje také na vzhledu našeho města. Snahy města o úklid a čistotu veřejných prostranství se stále více potýká s lhostejností a nezájmem občanů o spolupráci. Zájem o čistotu mnohých končí u dveří či vrat jejich domu. Přestože ve městě platí vyhláška, která majitelům domů ukládá povinnost udržovat i přilehlý chodník, ne všichni si tuto povinnost plní. A to už vůbec nemluvíme o odhazování odpadků a nedopalků cigaret na veřejných prostranstvích. Snad se dočkáme doby, kdy bude platit nejenom vyhláška města, ale přímo zákon, podle kterého se bude znečišťování našeho společného

prostředí trestat tvrdými pokutami, jako je tomu v mnohých evropských zemích. Ale abychom neshazovali všechno na „chudáky“ občany – rezervy ve své práci mají také firmy, které se mají o zeleň a čistotu města starat.

Dětská hřiště

Letos se prováděla běžná údržba (nátěry a opravy prolézaček, houpaček a dalšího mobiliáře), výměna písku v pískovištích (v současnosti ji je v celém Kyjově přes 40) a výstavba nového dětského koutku na Tyršově ulici. Oddělením zadní části zahrady bývalé mateřské školy v Jungmannově ulici vznikl volný prostor, na němž se zbudovalo travnaté hřiště pro mládež. U dětského hřiště v parku se dokončily úpravy nového jezírka, z něhož nyní tryská třímetrový vodotrysk, který osvěží zejména v letních parnech.

Veřejné osvětlení

Pro nedostatek finančních prostředků se v letošním roce prováděla pouze běžná údržba, kterou pro město smluvně zajišťovala firma Tekos, podle požadavků občanů se doplňovala jednotlivá svítidla. Projektčně se připravovala rekonstrukce osvětlení na sídlišti Za Stadionem, které je už za zenitem své životnosti.

ŽIVNOSTENSKÝ ÚŘAD

Pro pracovníky živnostenského úřadu byl tento rok nejnáročnějším rokem v celé jeho desetileté historii. V lednu se kromě běžné činnosti započala transformace volných živností, která spočívá v tom, že živnostenské úřady musí po předchozím projednání s podnikatelem nahradit původní živnostenské listy novými. U nejčastěji se vyskytující živnosti, kterou je „Koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej“, se původní živnostenský list nahrazuje až osmi novými živnostenskými listy. Takto mají být nahrazeny všechny živnostenské listy vydané na živnosti ohlašovací volné od začátku r. 1992 do konce roku 2000. V Kyjově se jedná o více než 5000 živnostenských listů. V rámci celé republiky počet se jedná asi o 2 miliony živnostenských listů. Transformace pochopitelně s sebou přináší celou řadu problémů ať už pro podnikatele, nebo pro živnostenské úřady.

V závěru roku 2001 evidoval živnostenský úřad 5100 živnostenských oprávnění a 3400 podnikatelů. Počet zrušených živnostenských oprávnění na žádost podnikatele byl během roku poměrně vysoký a dosáhl počtu 97, což ve srovnání s předcházejícím rokem představovalo nárůst téměř o 45 %. Závažnější je však prudký nárůst počtu oprávnění zrušených z moci úřední. Živnostenský úřad musel k tomuto kroku přistoupit, a to přesto, že se jedná o velice zásadní zásah do práv podnikatele. V roce 2001 tak musel učinit celkem osmnáctkrát, z toho ve 13 případech přišly o oprávnění zahraniční osoby. Nejčastějším důvodem zrušení živnostenských oprávnění byl zánik povolení k pobytu na území ČR a dále ztráta bezúhonnosti podnikatele zapříčiněná jeho pravomocným od souzením.

SČÍTÁNÍ LIDU, DOMŮ A BYTŮ

Již osmé sčítání lidu od vzniku samostatného Československa v r. 1918 a první od vzniku samostatné České republiky se uskutečnilo právě v letošním roce. Každý občan dostal v době od 22. do 28. února od sčítacího komisaře tiskopis, který sám vyplnil. Za dočasně nepřítomné osoby vyplňovaly tiskopis ostatní jiné osoby v domácnosti, za nezletilou osobu ho vyplnil zákonný zástupce, za osobu zbavenou svéprávnosti pak její opatrovník. Sčítací komisař musel osobně odevzdat každému jeho tiskopis a mohl na požádání také pomoci údaje vyplnit. Pak si přišel opět osobně tiskopis vyzvednout. Sčítání v Kyjově provádělo 41 sčítacích komisařů, většinou zaměstnanců městského úřadu. Jejich seznam byl od 13. února vyvěšen na úředních deskách města, seznam i podobenky všech včetně sčítacích revizorů vyšel i v Kyjovských novinách. Sčítání lidu, domu a bytů je podle zákona č. 158/1999 Sb. povinné a nevyplněním tiskopisu by se občan dopustil přestupku, za který by mohl dostat pokutu až ve výši 10 000 korun.

POČASÍ

Přehled o srážkách za rok 2001

měsíc	množství v mm
leden	24,2
únor	16,7
březen	64,8
duben	53,6
květen	33,5
červen	31,9
červenec	81,4
srpen	35,2
září	142,8
říjen	7,1
listopad	34,7
prosinec	35,8
celkem za rok 2001	561,7

Nový rok se ohlásil mrazivým počasím se sněhem, který ale začal vlivem oteplení v následujících dnech tát, takže ke konci 1. lednového týdne byly naše ulice již bez sněhu. Navíc několikrát během 1. čtrnácti dnů nepřijemně pršelo, takže to v žádném případě nevypadalo jako v zimě. Ve dnech 1. a 16. ledna byla naměřena nejnižší teplota za leden v 7 hodin ráno. Rtuť teploměru klesla na 12. stupeň pod nulou. 18 minut před 20. hodinou začalo dne 9. ledna úplné zatmění Měsíce. Odpoledne bylo polojasné počasí, svítilo dokonce sluníčko. Večer se začala kupit oblačnost a těsně před započítím zatmění pokryly oblohu mraky. Přesto však Měsíc občas probleskoval v mezerách mezi mraky a bylo možno pozorovat, jak je měsíční kotouč postupně zakrýván. Těsně před půl devátou se nebe vyčistilo a mohla jsem přímo z okna své ložnice pozorovat, jak zatmění pokračuje. Ve 20.39 zbýval z jasného měsíce pouze malinký proužek, zbytek kotouče byl již zastíněn. Ve 20.45 zbývá úplně malilinký kousek měsíce a ve 20.48 byl měsíční kotouč překryt úplně. Ale měsíc z oblohy nezmizel, nezůstala po něm jenom černá díra. Byl vidět stále, jenom jako by byl průsvitnou látkou. Další úplné zatmění se uskuteční 18. 5. 2003.

I když známé přísloví říká: Únor bílý, pole sílí, nebylo to v únoru se sněhem moc slavné. Většina únorových dnů byla bez sněhu, jenom ve dnech 1. – 5. února ležely ve městě asi 4 cm sněhu, ve dnech 22. – 27. února pouhopouhé 2 cm. Bylo také celkem teplo – během 9 po sobě jdoucích dnů byla v 7 hodin ráno naměřena teplota od nuly do čtyř stupňů.

11. března se přihlásila první, byť vzdálená letošní bouřka. I když podle astronomů je příchod léta pohyblivý a letos byl 1. jarní den ustanoven už na 20. března, přeci jenom máme již ze školních let jako oficiální 1. jarní den zakotven 21. března. Letošní první jarní den vůbec nevypadal jarně. V noci se citelně ochladilo a nastala nová zima:

celé odpoledne sněžilo. Následující dny byly velmi deštivé, o čemž svědčí také údaj v tabulce.

Poslední záchvěvy zimy se projevily v polovině dubna slabými sněhovými přehánkami a posledním mrazem (15. dubna). V poslední dubnové dny pak teploty vyletěly až na 39 stupňů na sluníčku.

Vysoké teploty se pak udržely i začátkem května a červnu, a byly dokonce ještě vyšší – odpoledne několikrát přesáhly i 45. stupeň.

6. července v západní Evropě řádily vichřice a bouře s prudkými lijáky, ve francouzském Štrasburku zabil vichřicí vyvrácený strom 11 lidí. Během dalšího dne se toto hrozné počasí přesunulo i k nám. Živel způsobil škody především na Chebsku a v jižních Čechách, přímo u nás se prudká změna počasí projevila pouze větrným sobotním večerem a nočním deštěm a oproti předchozím dnům ochlazením. Jinak nebylo léto ničím výjimečné a školáci během prázdnin užili celkem pěkné počasí.

Začátkem září sprchlo celkem dobře – 4. září napršelo během 24 hodin nejvíce vody: 31,7 mm. Poslední bouřka zaburácela 29. září.

V říjnu bylo velké sucho a 3. listopadu se prvním mrazem ohlásila nová zima. Letos se Martin na bílém koni zpozdl sice téměř o 14 dní, zato přivezl pořádnou nadílku a díky teplotám pod nulou (nejnižší teplota byla naměřena v 7 hodin ráno na Štědrý den, a sice - 17 °C) se sních udržel až do ledna. Opět se z něho nejvíce radovaly děti a běžkaři. Kolem Kyjova bylo vyjetu množství běžeckých tratí, nejčastěji milovníci bílého sportu směřovali polí přes Kostelec a Čeložnice na Kamenák, kde byly vyjeté kvalitní stopy na Zavadilku, na Moravanská luka, ke Křížku až na Cimburk.

Ke kapitole o počasí stejně jako předchozí roky hlavně svým měřením výšky srážek a sledováním teplot přispěla paní Marie Mitysková.

PRŮMYSL

VETROPACK MORAVIA GLASS, a. s.

Hned v úvodu letošního zápisu o sklárně Vás musím seznámit se smutnou zprávou. Po dlouhé, těžké nemoci zemřel v pátek 23. února generální ředitel Ing. Jan Válka. V kyjovské sklárně začal pracovat již po skončení vysokoškolských studií a díky jeho houževnatosti, pracovitosti, vysoké erudovanosti a lásce ke sklárně vydobyl si podnik čestné místo mezi ostatními sklárnami celé skupiny VETROPACK. Jeho aktivity sahaly i za brány společnosti a sklářská odborná veřejnost si cenila jeho odbornosti natolik, že byl zvolen prezidentem Asociace sklářského a keramického průmyslu. Zemřelého Jana Válku v jeho funkci nahradil Ing. Ota Horák.

Další kus staré sklárny vzal za své. Tentokrát to byla část budovy ubytovny, která ještě v 70. letech 20. století sloužila jako byty pro zaměstnance sklárny. Sama si na to dobře pamatuji, protože jsme tam nějaký čas bydleli. Na uvolněném místě vzniklo 26 parkovacích míst pro osobní automobily zaměstnanců.

Ani kmenárna už není to, co bývala. I když byla vybudována v 70. letech 20. stol., v nových podmínkách moderní výroby přestala plnit požadavky na ni kladené a přistoupilo se proto k její postupné rekonstrukci. Nejvýznamnější úpravy proběhly v roce 1992 (vyprazdňování a vážení sil) a v roce 1995 (návaznost na zabudování recyklační linky a skládování střepů). Protože kmenárna je v současné době v takovém stavu, že další drobné úpravy jsou málo efektivní a neekonomické, dospělo vedení společnosti k rozhodnutí provést rekonstrukci zgruntu. Realizace bude probíhat za plného provozu.

Už v loňském roce jsme se dověděli, že skláři své „Zákaznické dny“ přesunuli z uza-vřených místností do krásného areálu slavkovského golfového hřiště a slavkovského zámku. Průvodcovské role se na celý den zhostil zpěvák Jiří Korn, který se svou taneč-ní skupinou vyplnil i program společenského večera. Nejdříve si hosté kyjovských sklářů pod vedením zkušených trenérů a aktivních hráčů z Golf Clubu Austerlitz osvojili zá-kladní golfové hry a odpoledne si nově nabyté vědomosti a zkušenosti vyzkoušeli při gol-fovém miniturnaji. Ti, co nehráli, mohli si alespoň nacvičovat odpaly, jiní navštívili Mohyly míru, svezli se kočárem nebo si zastříleli z luky. Večer čekal na všechny bohatý program: vystoupení Jiřího Korna s taneční skupinou, raut, večerní prohlídka slavkov-ského zámku a konečně návštěva vinárny. Letošního „Zákaznického dne“ se zúčastnilo na 70 hostů z České republiky, Slovenska, Maďarska a Polska.

Tři dny trvaly oslavy 10. výročí uzavření smlouvy joint-venture mezi tehdejší českou akciovou společností Moravia Glass Kyjov a švýcarským koncernem Vetropack. A že to byly oslavy opravdu velké – inu, posuďte sami: Ve čtvrtek 20. září se sjela do ky-jovské sklárny celá řada oficiálních hostů: senátoři Jiří Růckl a Josef Kaňka, poslanec Li-bor Ambrozek, chargé d'affaires švýcarského velvyslanectví Heinrich Maurer s chotí, náměstek ministra průmyslu a obchodu Miroslav Somola, přednostka Okresního úřadu v Hodoníně Danuše Křiváková, kyjovský starosta Jan Letocha, Vetropack reprezento-vali příslušníci rodiny Cornaz: Raymond s chotí, Jean-Daniel a Claude s chotí, přijel i Rolf Bösch, Rudolf Schraml z Rakouska, Dragutin Špiljak z Chorvatska a samozřej-mě nechyběli ani domácí – vedení kyjovské společnosti v čele s generálním ředitelem

Otou Horákem. Ten přednesl referát s názvem „10 úspěšných let s Vetropackem“ a po něm následoval projev Clauđa Cornaze na téma „Mezinárodní působnost skupiny Vetropack. Pak následovala prohlídka provozů. Program pokračoval na zámku ve Slavkově – koncert Yvetty Tanenbergerové a Martina Hammerleho za klavírního doprovodu Sergeje Perepeljatiňka. Po slavnostním obědě se hosté vydali na prohlídku zámku. V Rubensově sále, tedy v místě, kde byla smlouva joint-venture 1. listopadu 1991 podepsána, probíhala videoprojekce z tohoto významného aktu. Současně probíhal na slavkovském golfovém hřišti turnaj Memorial Ing. Jana Války. Vyvrcholením celého dne byl koncert v brněnském Besedním domě, a to nejenom pro účastníky oslav, ale také pro brněnskou uměleckou veřejnost. Jako interpreti se představili houslista Pavel Šporcl a harfenistka Kateřina Englichová, které doprovázeli Czech Virtuosi s dirigentem Jaroslavem Kyzlinkem. V pátek 21. září se do Kyjova sjeli zákazníci a dodavatelé. Po exkurzi v provozu odjeli hosté na zámek do Milotic, kde se ve zkrácené verzi odehrál koncert z předešlého dne. A pak se změnil hudební žánr a Cimbálová muzika Jury Petru zpríjemnila přítomným chvílky u slavnostního rautu. Na nádvoří zámku se se svým uměním představila skupina Gryff (historické scénky, renesanční hudba, fakiři a tanečnice, malíř zhotovující portréty přítomných na počkání). Poslední, tedy třetí den oslav už patřil nejširší veřejnosti. Den otevřených dveří přilákal k prohlídce závodu kolem 2800 návštěvníků všech věkových kategorií. Každý z přítomných obdržel jako upomínku skleničku s potiskem s bonbóny, reklamní propisovací tužku a poukázku na občerstvení (tradiční párek s rohlíkem a hořčicí, pivo nebo limonádu). Zájemci vyplňovali anketní listky, které se potom slosovaly a výherkyně – paní Ludmila Kouřilová se svou dcerou - pak strávily příjemný víkend v Curychu. Doprovodný program opět zajišťovala skupina Gryff.

A na závěr opět trochu statistiky. Prodej společnosti činil 721,1 mil. kusů skleněných obalů oproti 721,7 mil. v roce 2000. Na tuzemský trh dodala kyjovská sklárna 379 mil. lahví a konzervových sklenic (356 mil. v roce 2000), do zahraničí odešlo 342 mil. výrobků. Počet zaměstnanců klesl z 661 na 610, přičemž produktivita práce vzrostla o 8,6%.

TEPLÁRNA

Rada města Kyjova schválila na svém únorovém zasedání cenu tepla pro odběratele na rok 2001. Cena za 1 GJ byla stanovena na 326,50 Kč včetně DPH (daně z přidané hodnoty), což je asi o 46 Kč za 1 GJ více než v loňském roce.

KYJOVAN

Toto výrobní družstvo, které zaměstnává asi 250 lidí, z nichž přibližně 170 má sníženou pracovní schopnost, se ocitlo v konkurzu. Kyjovan totiž vedl řadu soudních sporů a ne ve všech uspěl; například čechoanglickému podnikateli Ivanu Peterovi Bustovi dluží asi 8 milionů korun. Návrh na konkurz nakonec podal Zdeněk Hojač, který se s družstvem dlouhodobě pře o Dům řemesel (skleňák). Přes vzniklé problémy však zůstal provoz družstva zachován.

O B C H O D

Druhý ročník koštu slivovice a jiných ovocných destilátů se konal 24. února v restauraci Sport Billy u stadionu.

Aby některé restaurace zvýšily svoje tržby, snaží se přilákat nové hosty různými pořady. Penzion Vila na Komenského ulici dokonce uspořádal v neděli 4. února loutkové představení pro děti předškolního věku v doprovodu svých rodičů. Club 596 (naproti sokolovny) se stal místem konání pravidelného měsíčního Dámského klubu. Do radniční vinárny se zase každou sobotu mohli vydat milovníci cimbálové muziky.

V Komenského ulici u železničního přejezdu byla otevřena nová masna.

Pod Supermarketem Frodl otevřel jeho majitel Miroslav Frodl novou galerii moravských vín. Ve stylové sklepě ze 16. století nabízí zákazníkům na 30 druhů výhradně moravských ze Šatova, Velkých Pavlovic, Mikulova, Bzence, Kyjovské oblasti i dalších vinařských lokalit. Vína ročníků 1990 až 2000 jsou v lahvích o obsahu 0,75 l k dostání v cenových relacích od 70 do 500 korun.

SLUŽBY

REVÍRNÍ BRATRSKÁ POKLADNA

Tato zaměstnanecká zdravotní pojišťovna otevřela od 1. dubna své jednateleství v Kyjově. Kromě standardního zdravotního pojištění hradí svým klientům také další služby, např. poskytování vitamínových přípravků, příspěvek na léčebné pobyty dětí, úhrada nákladů na 2. a 3. vakcinaci proti klíšťové encefalitidě, příspěvek na antikoncepci ženám ve věku 15 – 25 let, příspěvky na vybrané úkony u zubaře a mnoho dalších.

VEŘEJNÝ ŽIVOT

CÍRKEV ŘÍMSKOKATOLICKÁ

V neděli 10. června vysvětil kyjovský farář P. Bohumil Vicha nově postavenou kapličku v Nětčicích. Ta původní musela ustoupit nové, širší vozovce, ale město slíbilo postavit její repliku. Tak se také stalo a právě letos církev přistoupila k jejímu vysvěcení – je zasvěcená sv. Trojici. Do kapličky se vrátilo i původní vybavení včetně padesátikilového zvonu z r. 1592, který ulil olomoucký zvonář Georg Hechperger a opatřil nápisem „Slovo Páně zůstává navěky“. Oznamoval poledne, zvonilo se na něj klekání, dával všem vědět, když někdo v dědině zemřel. Za II. světové války byl naštěstí ušetřen rekvírování – složení zvonoviny totiž neodpovídalo vojenským účelům. Prozatím posledním zvoníkem byla tetička Zemanová, která bydlela naproti kapličce. Nyní zvon čeká na zvoníka nového.

Před dvěma lety byla zahájena rekonstrukce kostela v Bohuslavicích. Při osekávání zvlhlé omítky byla nalezena více než šest století stará malba. Po konzultaci s památkáři začal malbu odborně odkrývat akademický malíř Václav Holoubek. Freska zachycuje scénu ukřižování Ježíše Krista. Vyobrazena je na ní i Panna Marie a apoštol Jan, nad Kristem je měsíc a slunce. Nález posunul dohady o stáří kostela o několik desetiletí dříve. Vzácná malba je nyní zafixována bude zasklena, aby si ji mohla prohlédnout i veřejnost. Rekonstrukci kostela z větší části pokrývají státní dotace, ale skládají se na ni i místní věřící a zdejší chalupáři. První sbírka se uskutečnila předloni a vynesla asi 220 tisíc korun. Přibližně stejnou částku se podařilo shromáždit i letos.

CHARITA

Tři králové na koních zahájili Tříkrálovou sbírku, jejímž organizátorem byla Česká katolická charita. Pak už se skupinky tří králů rozešly po domácnostech na celém Kyjovsku. V době od 5. do 7. ledna se přímo v samotném Kyjově vybralo 44 154,70 korun. Protože se v Charitě Kyjov shromažďovaly částky z 19 obcí a měst zdejšího děkanátu, odešla na účet sbírky do Prahy částka ve výši 478 757,10 Kč. Zpět do Charity v Kyjově se vrátilo 233 151,89 Kč, z nichž 65 000 korun šlo na podporu Charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby, za 3724,30 se nakoupily speciální optické lupy na čtení pro zrakově postižené v Kyjově, 32 711,19 korunami se podpořil projekt Asistenční služba postiženému dítěti, 17 000 korun připadlo Centru drogové prevence, za 56 000 korun se nakoupily rehabilitační pomůcky (tři mechanické vozíky, osm WC křesel, antidekubitní matrace – tyto pomůcky lze v Charitě zapůjčit), 38 000 bylo určeno jako přímá pomoc sociálně potřebným a 20 716,40 korun „spolklý“ náklady na sbírku.

Při kyjovské Charitě funguje již několik let Centrum pro drogové závislosti, K-centrum. V současnosti navštěvuje Káčko asi 160 klientů z města i okolí. Jeho pracovníci uspořádali v prostorách Domu kultury výstavu již nežijícího Petra Čmelíka, který byl rovněž klientem centra. Její otevření bylo načasováno opravdu šťastně. Právě v ten den měla Petrova maminka narozeniny a výstava byla pro ni velkým dárkem. Po prohlídce Čmelíkových obrazů nemuseli návštěvníci ještě odcházet domů. V divadelní sále totiž se svou skupinou Pozdravpánbu koncertoval evangelický farář-muzikant Sváta Karásek.

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ OMEGA

Toto občanské sdružení se věnuje především sociálním a humanitárním aktivitám. Své sídlo má ve Svatoborské ulici č. 27 ve dvorním traktu. Zde také dobrovolní pracovníci každé úterý od 9 do 11 hodin a od 14 do 16 hodin přijímají různé dary od občanů, ať už je to obnošené šatstvo, obuv, hračky či v době nějaké přírodní katastrofy potraviny, léky, obrazový materiál. Pracovníci se nebrání ani byt drobným peněžním darům. Z těch se pak většinou hradí poštovné nebo příspěvek na dopravu humanitární pomoci kamiony nebo vlaky.

Omega byla spolu se ZŠ dr. Joklíka pořadatelem druhého ročníku cyklomaratonu Terryho Foxe. Dosud jsme slyšeli pouze o Běhu Terryho Foxe (rakovinou postiženého sportovce a zakladatele maratónu naděje). Cyklomaraton vedl dalšími jedenácti obcemi, kde se konaly místní běhy Terryho Foxe. Pomyslnou štafetu lokálních běhů vezli cyklisté doprovázeni vozidlem Městské policie v Kyjově a dalšími dvěma vozidly do Vlkoše, Kelčan, Žádovic, Ježova, Skalky, Labut, Vřesovic, Čeložnic, Moravan, Hýsel a Kostelce. Na startu dvanácti běhů Terryho Foxe se sešlo 600 startujících, v pelotonu cyklistů bylo několik desítek účastníků, mezi nimi nechyběli kyjovský starosta Jan Letocha, jeho zástupce František Kouřil, starosta Ježova Antonín Pištěk a starosta Vlkoše Jaroslav Kozák.

SPJEDNOCENÁ ORANIZACE NEVIDOMÝCH A SLABOZRÁKÝCH

Celostátní veřejná sbírka na podporu nevidomých a těžce zrakově postižených se uskutečnila v našem městě v pondělí 15. října. Sběrka byla součástí mezinárodního Dne Bílé hole. Po městě chodili dobrovolníci a nabízeli lidem ke koupi bílé pastelky, které se staly symbolem světa nevidomých a výrazem solidarity a dobré vůle. Místní odbočka uspořádala v ten den Den otevřených dveří v městské knihovně. Zájemci se mohli seznámit s činností odbočky, s kompenzačními pomůckami a poznat, jakým pomocníkem je nevidomým vodící pes.

Šedmý ročník soutěže ve čtení a psaní Braillova písma Braille 2001, která se konala koncem října, měl letos rekordní účast. Jedenadvacet soutěžících se utkalo ve čtení, psaní Braillova písma na Pichtově stroji a psaní pomocí tabulky, které je náročnější, protože pisatel musí znaky vpichovat zrcadlově obráceně, protože číst se budou z druhé strany. Další soutěž se v Kyjově uskuteční za dva roky.

ČESKÝ SVAZ CHOVATELŮ

I když počet organizací Českého svazu chovatelů se neustále zmenšuje (na začátku 90. let bylo na Hodonínsku více než 50 základních organizací, letos je to už jenom polovina a předpokládá se další úbytek) a zájem mezi mladými lidmi o tuto zájmovou činnost není velký, kyjovští chovatelé nemusejí mít strach, že nebudou mít následovníky. Mladí chovatelé kyjovské základní organizace se jako členové soutěžního družstva hodonínského okresu zúčastnili celostátního kola soutěže chovatelské dovednosti mládeže

v Dětmarovicích na Karvinsku a v žádném případě neudělali domácí organizaci ostudu. Nejvyšší ocenění přivezl Jakub Stojanovský v mladší kategorii (do 15 let) chovatelů králíků, když ze 150 možných bodů obdržel 119 a vyhrál 1. místo. Ve starší kategorii chovatelů králíků (do 18 let) nasbíral nejvíce bodů Jiří Rovenský ml., ale jeho 122 bodů stačilo „pouze“ na 3. místo. Další tři účastníci, Jiří a Jaroslav Ingroví a Marek Bilíček, obsadili dvě třetí a jedno šesté místo.

Už se stalo pravidlem, že kroky milovníků drobného zvířectva míří druhý srpnový víkend do bývalé tržnice v Palackého ulici hned vedle muzea. Tam se konala výstava králíků, holubů a drůbeže. V klecích a voliérách bylo možné spatřit 108 králíků, 121 holubů a 92 kusů drůbeže. O týden později se v budově Střední zdravotnické školy setkali na 3. oblastní výstavě chovatelé andulek z celé Moravy. Šampionem výstavy se stal šedý sameček chovatele Jiřího Řejhy z Kácovy Lhoty, nejlepší samičku předvedl Martin Janča z Petrova a nejlepší pár patřil opět Jiřímu Řejhovi. Absolutním vítězem výstavy exotického ptactva se stal pásovník dlouhoocasý majitele Martina Daňky z Čelonic. O vysoké úrovni kyjovské výstavy se pochvalně vyjádřil i držitel mnoha ocenění z evropských i světových výstav Ladislav Groda z Opavy, který také ptactvo bodoval. Pan Groda byl iniciátorem milého skutku. Potěšen velkým zájmem desetiletého člena domácí organizace, daroval mu andulku v hodnotě tisíc korun. Jako důvod uvedl, že podobným způsobem začal s chovatelstvím také on. Ke Grodovi se přidali další dva špičkoví chovatelé, takže si nakonec šťastný malý chovatel odnesl čtyři výstavní andulky.

KLUB LETECKÝCH MODELÁŘŮ

Před sedmi lety se modeláři v čele se svým vedoucím Miroslavem Petrem stali poprvé pořadateli dnes už úspěšného Jarního polétání. Činnost ani výsledky práce leteckých modelářů nevidí veřejnost běžně, protože modely vznikají v tichu modelářských dílen a také modelářské závody se odehrávají bez účasti veřejnosti. Jarní polétání je proto jednou z mála příležitostí, kdy se mohou modeláři prezentovat. Letošní 8. ročník tohoto modelářského festivalu pomohl modelářům připravit Aeroklub Kyjov. Modeláři tradičně předváděli rádiem řízené modely a makety letadel, větroňů a vrtulníků, novinkou letošního ročníku byla akrobacie motorových letadel, kterou připravil Aeroklub. Návštěvníci si mohli také prohlédnout skutečná letadla, děti se mohly do některých strojů i posadit a osahat si opravdový knípl.

Vlastně takovou pozvánkou na Jarní polétání byla výstava leteckých modelů v malém sále kulturního domu. Tato výstava se ve městě koná jednou za dva roky a k vidění byly tři desítky modelů, z nichž největší měly rozpětí téměř tři a půl metru. Chloubou kyjovských modelářů jsou makety čmeláků, Letecké blechy či dvoumotorový vrtulník Boeing Chinook, ale návštěvníci mohli obdivovat také repliky historických větroňů, házedla či větroně. „Živou“ reklamou výstavy byl skutečný historický větroň Orlík, který zabral téměř celou plochu před restaurací Gastronom.

AEROKLUB KYJOV

My „obyčejní smrtelníci“ mnohdy ani netušíme, jací vedle nás žijí lidé. Napadlo mě to právě v souvislosti s kyjovským aeroklubem. Všichni asi víme, že u Milotic je letiště, že se tam zájemci o létání mohou naučit ovládat „nebeské oře“, ale málo kdo z nás už ví, že někteří z letců, kteří začínali právě na kyjovském letišti, dosáhli významných úspěchů. Patří mezi ně např. Pavel Křížka, který létá jako pilot dopravního letadla na mezinárodních linkách po celém světě, nebo Zdeněk Fridrich (v aeroklubu působí od r. 1959) a Jan Šťastný (v aeroklubu je od r. 1982), kteří doprovázejí vzdušným prostorem našeho prezidenta Václava Havla na jeho soukromých cestách. K prezidentovi se oba dostali přes zaměstnání ve vládní letce. Zdeněk Fridrich v ní působil od roku 1990 jako ředitel, Jan Šťastný k vládní letce nastoupil v roce 1997. V roce 1999 byla vládní letka zrušena a oba piloti se rozhodli odejít k soukromé letecké společnosti. Prezident Havel si ale oba letce velmi oblíbil a na svých soukromých leteckých cestách nadále využívá služeb oné soukromé společnosti s jednou zásadní podmínkou, aby jeho let řídil kapitán Zdeněk Fridrich, protože si na něj zvykl a cítí se ním v letadle bezpečně.

SDRUŽENÍ PŘÁTEL SLOVÁCKÉHO SOUBORU

Sdružení přátel Slováckého souboru je zřizovatelem Slováckého souboru Kyjov. Pod jeho hlavičkou, většinou ve spolupráci s Městským kulturním střediskem, pořádá soubor během roku celou řadu akcí. V letošním roce to byla mimo pravidelných zvykloslovných pořadů oslava čtyřicátého výročí založení mužského sboru Slováckého souboru. Jeho členové si pro své příznivce připravili pořad vyplněný vzpomínkami, povídkami a zpěvem, který nazvali V tem kyjovském poli. U příležitosti takého jubilea není na škodu podívat se do historie. Mužský sbor založil v roce 1961 Jiří Wenzel, který kolem sebe soustředil zpěváky pro vystoupení v okresní soutěži lidové umělecké tvořivosti v Hodoníně, kde sbor získal první místo. Zkoušky se postupně uskutečňovaly v hospodě Nový svět, v sále záložny, U Jančů a v chudobinci (jak místní znají Obecní dům) v Nětčicích. V 80. letech se přesunuly do kulturního domu, kde se každé úterý chlapi scházejí dodnes. V roce 1980 se vedení sboru ujímá Jura Petru starší a po jeho smrti pokračuje jeho syn Jura Petru ml. Dnes má sbor již pevné místo ve více než stoletém kolektivu Slováckého souboru Kyjov.

Ovšem největším zážitkem, alespoň pro některé členy souboru a pro Cimbálovou muziku Jury Petru, byl nepochybně další z celé řady zahraničních zájezdů (Amerika, Japonsko 1998, Estonsko a Finsko 2000), které už soubor absolvoval, a to zájezd do Argentiny. Ve dnech 5. – 23. října se soubor se svým programem představil v jižní části provincie Santa Fé. Hlavním cílem jejich dlouhé a bezpochyby i exotické cesty byl mezinárodní folklorní festival, kde se vedle Slováckého souboru představili soubory z Argentiny, Chile, Portugalska, Německa, Paraguaye a soubory místních národnostních menšin – Izraele, Maďarska, Saudské Arábie a Itálie. Velký úspěch sklídilo především číslo „Moja žena“, které publikum odměnilo uctivým povstáním, voláním a pískotem.

Nejlépším tanečníkem verbuňku kyjovského Dolňáčka se letos už podruhé stal Pavel Růžička, člen Slováckého souboru v Kyjově a vedoucí cimbálové muziky, a postoupil do verbířského finále, které se uskutečnilo v rámci Mezinárodního folklorního festivalu ve Strážnici.

ČESTNÉ OBČANSTVÍ

Zastupitelstvo města Kyjova udělilo 30. října čestné občanství absolventu kyjovského gymnázia MUDr. Karlu Macháčkovi, kterému bylo předáno v úterý 20. listopadu v obřadní síni radnice. Čestné občanství mu bylo uděleno za účast v odboji během II. světové války, za práci ve studentském hnutí a za významný podíl na mezinárodním uznání 17. listopadu jako Mezinárodního dne studentstva.

Karel Macháček se narodil v Brandýse nad Labem, ale celé své mládí prožil ve Vlkoši. Po útěku z nacisty obsazeného Československa se stal jedním ze členů skupiny studentů, kteří se v Anglii v r. 1941 zasloužili o to, že čtrnáct spojeneckých vlád uznalo 17. listopad Mezinárodním dnem studentstva. Další jeho zásluhou bylo, že za pomoci tehdejšího ministra zahraničí londýnské exilové vlády Jana Masaryka dosáhl toho, aby britská vláda umožnila dokončení lékařského studia 43 medikům z Československa, kteří posledním rokem studovali medicínu. Macháčkovu činnost v armádě a ve zdravotnictví byla oceněna řadou britských a československých vyznamenání a univerzitních medailí. Karel Macháček vydal v Anglii, kam podruhé emigroval v r. 1948, knihu *Escape to England*, v níž vzpomíná na léta prožitá ve Vlkoši a v Kyjově. Dosud působí jako místopředseda Svazu letců svobodného Československa ve výboru Čs. obce legionářské.

KYJOVŠTÍ V YVETOT

Již v roce 1998 byla v Kyjově podepsána partnerská smlouva mezi Kyjovem a francouzským městem Yvetot. Od té doby se zástupci obou měst setkali již mnohokrát, ať už to bylo na poli oficiálních styků, nebo formou výměny pobytů kyjovských a yvetotských občanů přímo v rodinách. Letos dozrál čas, aby se vzájemné setkání zopakovalo, a proto tedy odjela delegace Kyjovských do francouzské Normandie. Program pobytu byl rozdělený na oficiální část, již se zúčastnil starosta Jan Letocha s manželkou, místopředseda František Kouřil s manželkou, radní Marcela Strýčková, ředitel MKS Stanislav Pokorný s mou malíčkostí jako kronikářkou města a tlumočnice Věra Rašková, a na část neoficiální. Neoficiální program byl připraven pro zástupce kyjovských rodin, které poskytly rodinám z Yvetot své pohostinství v Kyjově v loňském roce a nyní jim přijely návštěvu oplatit. Oficiální program, jejichž některých částí se zúčastnili všichni hosté, byl opravdu nabitý různými akcemi a setkáními, protože do Yvetot jsme nepřišli jenom my, Kyjováci, ale také oficiální delegace německého města Hemmingenu a skotského Lanarku. Nyní mi dovolu, abych program Kyjovských popsala podrobně.

Naše pouť se započala v pondělí 9. července, kdy jsme v 6 hodin odjížděli z Kyjova autobusem směrem Praha – Plzeň – Rozvadov přes SRN do Geispolsheimu u Strasburku, kam jsme přijeli asi kolem 20. hodiny a kde jsme přenocovali. Ráno v 7.30 hod. jsme odjeli do 2 km vzdáleného Strasburku, prohlédli jsme si město a pokračovali jsme na cestě ke svému cíli. Do Yvetot jsme dorazili s téměř dvouhodinovým zpožděním, protože naši řidiči poněkud zabloudili. Všichni již na nás čekali a začali se pomalu strachovat, jestli se nám něco nestalo. Po krátkém přivítání v hudební škole se odebrali členové oficiální delegace k ubytování do místního hotelu (Hotel du Havre) a na večeri

s představiteli města v čele se starostou panem Philippem Decultot, ostatní se rozešli do „svých“ rodin. První den návštěvy Kyjovských v Yvetot tak skončil.

Ve středu už program propukl v celé své síle a byl tak nabitý, že jsme se někdy až těšili do klidu svých pokojů. Předkládám Vám ho nyní v celé jeho bohatosti s poznámkami u jednotlivých částí:

STŘEDA 11. července

- 10.00 přednáška o regionálním přírodním parku Brotonne a beseda na téma životní prostředí (všichni)
- 12.00 malý příchůtek před obědem (všichni) oběd v pizzerii na nám. V. Huga
- 14.00 prohlídka úpravní pitné vody Modrý mlýn v Hericourt a čističky odpadní vody

Zaměstnanci čističky a úpravní nás velmi podrobně informovali o celém provozu, exkurze zaujala především kyjovského starostu, protože srovnával kyjovskou čističku s tou právě navštívenou. Po exkurzi jsme se sotva stačili převléknout a už jsme byli očekáváni na večeři v jedné z yvetotských restaurací.

ČTVRTEK 12. července

Po přijetí delegací na radnici, představení zástupců měst a malé snídani nás autobusy přepravily do přírodního parku Parc des Boucles de la Seine Normande. Ano, byl to ten park, o němž jsme se na přednášce dověděli předchozí den. Na většině území parku jsou močály a bažiny, a protože pršelo (kdes nechala celý týden svou krásnou tvář, ty slunná Francie?), měli jsme vody dost a dost seshora i zespod. Přesto to byl výlet pěkný, protože jsme viděli z jedné vyhlídky nádherné údolí řeky Seiny, v močálech parku jsme narazili na volně žijící kamarské koně – je to zvláštní druh koní, který je schopný žít na mokřadních a spásat nepříliš kvalitní trávu.

Po společném obědě jsme všichni odjeli do Muzea jablek v Sainte Opportune la Mare. Oblast kolem tohoto městečka je známá pěstováním jablek a jejich zpracováním jednak na jablečný mošt, jednak na alkoholické nápoje (calvados, cider). Hostitelé nás zde velmi mile překvapili ochutnávkou obojího. Rádi bychom zůstali déle, ale mezitím už do Yvetot dorazila skotská delegace a čekal nás večírek Výboru mezinárodních výměn. Byl to večírek vsutku mezinárodní - při hudbě, tanci, dobrém jídle a pití jsme se bavili všichni dohromady – Francouzi, Češi, Němci i Skotové.

PÁTEK 13. července

V pátek se cesty Kyjováků rozešly: oficiální delegace zamířila do přístavu Le Havre, ostatním se věnovaly „jejich“ rodiny. Le Havre znamenal pro nás „suchozemské červy“ něco úchvatného. Prohlédli jsme si celý přístav, z něhož právě vyplouval přes Kanál obrovský trajekt, viděli jsme také připlouvat zámořskou loď. Po obědě jsem se opět věnovali ekologii. Navštívili jsme Air Normand – instituci, která dohlíží na čistotu ovzduší v Le Havre. Museli jsme přiznat, že požadavky na čistotu ovzduší jsou zde mnohem přísnější než u nás. Jedna z měřících stanic, v níž se shromažďují potřebná data, se nacházela v krásné botanické zahradě, takže jsme vlastně spojili příjemné s užitečným.

Po návratu do Yvetot nás již očekávala oficiální delegace z Hemmingenu v čele s jejich starostou. Po večeři jsme se zase všichni Kyjováci setkali a zúčastnili jsme se pochodňového průvodu městem. Byl totiž předvečer státního svátku Francie a po celé zemi se slavilo. Poté, co průvod dospěl k Champ de Foire, rozzářila se obloha velkolepou podívanou. U příležitosti státního svátku a setkání zástupců čtyř měst uspořádali naši hostitelé nádherný ohňostroj, jaký jsem doposud neviděla. Světelné efekty byly doprovázené hudbou, která vždy charakterizovala jednotlivé zemi. Jen u České republiky se tvůrci ohňostroje netrefili. Místo naší lidové hudby v podání cimbálové muziky, což byl pravděpodobně původní záměr, se z amplionů linuly tóny z Rumunska. Ale ani toto malé faux pas nám nezkazilo krásný zážitek. Po ohňostroji následoval ještě bál, ale bohatým programem nabitý den nás vyčerpал natolik, že jsme se vydali směrem ke svým postýlkám.

Sobota 14. července

Už podle data se dá očekávat, o čem asi budu hovořit. Ano, 14. červenec je výročním dnem dobytí Bastily, a tedy státním svátkem Francouzské republiky. Hned ráno se celé město shromáždilo na náměstíčku u radnice, kde se odehrál celý ceremoniál oslav. Pak následovala přehlídka historických vojenských automobilů a prohlídka hasičské zbrojnice, v jejichž prostorách bylo připraveno pohoštění. Odpoledne nastal pro nás Kyjovský slavnostní okamžik. Na počest družby mezi Kyjovem a Yvetot pojmenovali Francouzi novou ulici jménem Kyjov. Po slavnostním přestřižení pásky starosty Letochou a Decultot jsme se všichni vydali na prohlídku ulice a interiéru nových domů. Poté se všechny čtyři oficiální delegace přesunuly na radnici, kde podpisy byly znovu potvrzeny smlouvy mezi Yvetot a Lanarkem a Yvetot a Hemmingenem. Večer pak byl ve znamení družby mezi zúčastněnými městy: Yvetot, Lanarkem, Hemmingenem a Kyjovem. Až do pozdních nočních hodin se jedlo, pilo, tančilo a veselilo. Velký potlesk sklídilo vystoupení skotského dudáka Alexe Hendersona.

Neděle 15. července

Dopoledne bylo pro všechny volné. V půl dvanácté nás autobus odvezl do překrásného sportovního areálu Lac de Caniel, který se rozprostírá v okolí nádherného jezera, které skýtá milovníkům vodních sportů všemožné sportovní vyžití. Nám se nejvíce líbil trenážér vodního lyžování. Většina zúčastněných si vyzkoušela bobovou dráhu. Pak už nás čekal oběd v místní restauraci a po něm odjezd do městečka Veule-les-Roses, které svému jménu dělá opravdu čest. Nádherné, roztomilé městečko plné květin (především růží), mlýnů a stavení z 19. století se chlubí nejen nejmenší řekou ve Francii, ale také přímořskými plážemi. Přestože bylo krásné počasí, koupel v chladných a kalných vodách Kanálu si dopřáli jen opravdoví otužilci (Strýčková, Letocha, Pokorný). Utrmáceni, ale plni krásných zážitků jsme se vrátili večer do hotelu. Po večeři se zcela neplánovaně rozproudil večírek, při které jsme si naši společnou notu především se Skoty – znali totiž stejné trampské písničky jako my, s tím rozdílem, že my jsme je zpívali česky, oni anglicky. Kolem půlnoci jsme se rozešli do svých pokojů, protože v půl osmé ráno jsme všichni odjížděli do svých domovů.

Pondělí 16. července - úterý 17. července

V pondělí ráno nastal čas rozloučení. Po snídani jsme poděkovali svým hostitelům za nádherný pobyt a za pozornost, kterou nám věnovali, nastoupili jsme do autobusu a vydali jsme se směrem k Paříži. Trochu jsme si totiž pobyt ve Francii prodloužili, protože by byla opravdu škoda neprohlédnout si Paříž. Mnozí z nás byli v Paříži poprvé, proto jsme se rozdělili na dvě skupiny. Do první patřili ti, kteří již v Paříži byli a chtěli si ji prohlížet sami. Druhou skupinu si pod svá křídla vzala profesorka kyjovského gymnázia Marie Otoupalová, která umí výborně francouzsky a v Paříži se vyzná, a během těch dvou dnů, které jsme v Paříži strávili, nám alespoň ve zkratce ukázala nejznámější pamětihodnosti: Louvre, Notre Dame, Sacré Coeur, Vítězný oblouk, most Alexandra III., Eiffelovu věž, budovu Opery, náměstí de la Concorde, náměstí Vendôme, Invalidovnu a Centre Pompidou. Bohužel nám stejně jako po celý týden příliš neprálo počasí, ale ani to nám nezkažilo krásné zážitky. A pak už jsme se doopravdy vydali ke svým domovům. Na zpáteční cestě jsme ještě plánovali návštěvu Norimberku, ale deštivý den a únava po týdnu doslova nabitým bohatým programem jsme se rozhodli bez zastávky pokračovat v cestě domů.

KULTURA

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO

Koncert Libora Meisla

Koncertní sezónu vážné hudby v Domě kultury zahájili letos sourozenci Libor a Věra Meislovi. Pro Libora Meisla byl koncert v Kyjově vlastně generálkou na jeho absolventský koncert, který se konal o týden později v sále B. Martinů na AMU v Praze.

Libor Meisl se narodil v roce 1976 v rodině profesora fyziky kyjovského gymnázia a nadšeného muzikanta a prvního hudebního vzdělání se mu dostalo v letech 1981 - 1989 v tehdejší Lidové škole umění v Kyjově u učitele Petra Petrů. Brněnskou Konzervatoř absolvoval v roce 1996 u prof. Rudolfa Štastného a začal studovat Akademii múzických umění v Praze u docenta Jindřicha Pazdery. Již během svého studia se zúčastnil mnoha houslových soutěží, z nichž si odnesl řadu ocenění. Zatím poslední je 1. místo v soutěži Leoše Janáčka a Cena B. Martinů. Libor Meisl účinkuje nebo účinkoval v celé řadě hudebních těles, za všechny jmenuji např. orchestr Národního divadla v Praze, hrál v brněnském divadle Husa na provázku v úspěšném představení Babička, od r. 1998 působí v Pražském komorním orchestru bez dirigenta, pohostinsky vystupuje s takovými tělesy, jako je např. Janáčkůva filharmonie Ostrava. Právě s tímto tělesem se Libor Meisl představil 19. března domácímu publiku.

Svěrák s Uhlířem opět v Kyjově

Uhlíř + Svěrák + Modráčci = příjemně strávený večer. I touto rovnicí by se dalo vyjádřit vystoupení známé autorské dvojice. Koncert s Modráčky se měl uskutečnit již v prosinci loňského roku u příležitosti 20. výročí pěveckého sboru a vydání jeho nového CD, ale protože oba umělci byli zaneprázdněni, uskutečnil se koncert s názvem Není nutno, aby bylo přímo veselo až 20. ledna a zcela zaplnil sál kina Panorama. Zdeněk Svěrák a Jaroslav Uhlíř si současně koncertem připomněli 33 let spolupráce, během níž vznikla celá řada písní, z nichž mnohé téměř zlidověly. Mimochodem s Modráčky nevystupovali poprvé a jak sami zhodnotili: „Modráčci jsou super.“

Divadlo Jára Cimrmana

Dva týdny předem vyprodaný divadelní sál Domu kultury bouřlivým potleskem odměnil ve středu 14. března protagonisty divadelní hry Vražda v salonním kupé. Hlavní roli – postavu inspektora Trachtu vyšetřujícího vraždu, která se stala ve vlaku na cestě do Istanbulu, ztvárnil Ladislav Smoljak.

Koncert Pavla Šporcla

V rámci koncertů Kruhu přátel hudby se představil za doprovodu klavíristy Petra Jiříkovského talentovaný houslista Pavel Šporcl. Jeho popularita stoupala především díky jeho neformálnímu přístupu k vážné hudbě a především způsobem oblékání. U inter-

pretů vážné hudby jsme většinou zvyklí na frak nebo jiný slavnostní oděv. Ne tak Šporcl. Součástí jeho image se totiž stal „na piráta“ uvázaný šátek, jichž s sebou vozí vždycky celý ranec. Jak sám řekl pro Kyjovské noviny, výběr šátku na ten který koncert záleží na charakteru a náladě skladeb. Nám v Kyjově „předvedl“ šátky tři, dva při koncertě, ve třetím ho mohli vidět hosté radniční vinárny po koncertě při soukromé večeři.

Loutkový soubor Sluníčko

Loutkový soubor Městského kulturního střediska se v březnu zúčastnil Regionální přehlídky amatérského loutkového divadla v Třebíči. Kromě klasické loutkové pohádky O víle Amálce uvedl soubor Hitparádu písniček z pohádek založenou na živém kontaktu loutek a loutkoherců s diváky. Jejich reakce byly přímo bouřlivé a celý sál odměnil herce dlouhotrvajícím potleskem.

Tmavomodrý svět

Již několikrát jsme jako filmoví diváci měli to štěstí, že se v Kyjově uskutečnily filmové premiéry s tvůrčími delegacemi. Velkou zásluhu na tom má bývalý vedoucí kina, dnes ředitel Městského kulturního střediska pan Stanislav Pokorný, který má své kontakty u několika distribučních filmových společností v Praze. Na promítání premiérového filmu Tmavomodrý svět přivítal zcela zaplněný sál kina Panorama režiséra filmu Jana Svěráka a herce Ondřeje Vetchého a Lindu Rybovou. Ovšem největší úspěch měla Barča, kokršpaněl Ondřeje Vetchého, která si ve filmu také zahrála. Po promítání odměnili diváci unavené tvůrce (než přijeli do Kyjova, museli zvládnout podobných setkání za ten den několik) potleskem a ti jim na oplátku ve foyeru kina rozdávali k podpisům i úsměvy do fotoaparátů.

VLASTIVĚDNÉ MUZEUM KYJOV

Vlastivědné muzeum v Kyjově i v letošním roce zůstává pobočkou Masarykova muzea v Hodoníně. Je rozmístěno ve dvou budovách – v historické budově na Palackého ulici, v bývalém záměčku jsou umístěny pracovní odborných pracovníků, expozice a etnografický a archeologický depozitář. V budově na Jungmannově ulici je knihovna, jejíž součástí jsou vzácné staré tisky pocházející z bývalé piaristické knihovny, depozitáře historických sbírek a konzervátorská dílna, v níž konzervátorka Libuše Vybíralová „léčí“ neduhy poškozených předmětů. Kromě ní pracuje v muzeu etnograf Mgr. Tatána Martonová, která je současně ředitelkou celého Masarykova muzea, vedoucí pobočky a historik Mgr. Blanka Pokorná, historik Mgr. Ester Vratislavská, knihovnice Eva Kudláčková a průvodkyně a uklízečka v jedné osobě Pavlína Lejsková. Čas od času se tento nevelký kolektiv rozšíří o archeologa Masarykova muzea Mgr. Pavla Šútoru a jeho asistenta Zdenka Vratislavského, kteří si letos v Kyjově na nedostatek práce nemohli stěžovat, protože se na náměstí a v přilehlých ulicích prováděly různé výkopové práce, které musejí být ze zákona zaštitěny archeologickým dozorem. Významný objev učinil archeolog i při dohledu nad hloubením základů integrovaného domu v Dobrovského

ulici. Našel zde zbytky městského opevnění, které vyvrátily dosavadní poznatky. Podle veduty z roku 1715 i podle některých pozdějších vyobrazení opevněného Kyjova se tradovalo, že Kyjov byl opevněn hradbou z dřevěných kůlů. Právě nejnovější archeologický výzkum prokázal, že se jednalo o tzv. polský plot (kůly netvoří souvislou hradbu, ale jsou rozmístěny dále od sebe a prostor mezi nimi vyplňuje výplet podobný tomu, který se používá při pletení košíků, ale pochopitelně ze silnějšího materiálu). Další nález na sebe nenechal dlouho čekat. Když totiž archeolog prozkoumával výkop u drogerie, nutný k rekonstrukci vodovodu, narazil na vodovodní rozvod z 1. pol. 16. století. Na křižovatce u fary zase odkryl základy městské brány. Podle rozsahu omítky určil i úroveň tehdejší podlahy, která ležela 80 cm pod úrovní současného povrchu.

Jako každoročně i letos připravili pracovníci muzea pro své návštěvníky řadu krátkodobých výstav. Ve dnech 29. ledna až 9. dubna se výstavní místnost muzea proměnila v zelenou lékárnu. Byla zde totiž ke zhlédnutí výstava s názvem Byliny pro zdraví a krásu. Doprovodnou akcí k této výstavě byla přednáška a bylinářská poradna bylinkáře Josefa A. Zentricha. Od 30. dubna do 24. června se muzeem proháněly čarodějnice. Naštěstí jenom loutkové, ale za to vydařené. Barevná skříčka vitráží paní Evženie Červenkové zasvítila ve výstavní síni v době od 16. července do 16. září. Nejen broučci na špendlicích, ale i ti živí byli k vidění při výstavě Hmyz známý a neznámý ve dnech 24. září až 18. listopadu. Konec roku patřil kráse vánočních ozdob. Na zdaru výstavy Skleněný svět Vánoc měli zásluhu i mnozí občané Kyjova, kteří se ozvali na výzvu v Kyjovských novinách a do muzea darovali nebo prodali množství krásných ozdob.

KYJOVSKÁ KABELOVÁ TELEVIZE

V současné době tvoří štáb Kyjovské kabelové televize dva členové: kameraman Jaroslav Březina a redaktor Petr Lysoněk. „Kabelovka“ vysílá nepřetržitě 24 hodin denně, a to textové zprávy. Vždy v 18.30, ve 22.30 obrazovka oživne a my se můžeme zhruba na půl hodiny prostřednictvím kamery a komentáře podívat na novinky v našem městě. Nové zpravodajství se vysílá ve čtvrtek od 18.30 hod., další vysílání až do středy je pak reprízou.

Od Nového roku slouží svému účelu nové nahrávací prostory v Domě úřadu (současně sídlo Komerční banky). Nákladem 24 tisíc korun je vytvořilo město.

Firma SELF servis Brno, která je správcem rozvodné kabelové sítě v Kyjově, oslavila v květnu své 10. narozeniny. Pro potenciální zákazníky připravil k tomuto výročí velmi příjemný dárek. Kdo se v květnu rozhodl pro připojení kabelové televize, dostal tuto službu zdarma. Podmínkou bylo podání žádosti v době od 1. do 31. května ve střežníku firmy v Ivančicích.

Kyjovská kabelová televize šíří své vysílání nejen po celém Kyjově, ale také do některých okolních obcí: Svatobořic-Mistřina, Bukovan a v letošním roce přibýly také Vlkoš a Milotice.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA

Na základě projektu Knihovna 21. století - Podpora všeobecné dostupnosti knihovníckých služeb pro handicapované občany zakoupila kyjovská knihovna pro nevidomé a slabozraké občany z Kyjovska internetovou stanici. Jedná se o kompletní multimedialní počítačovou sestavu s mikrofonom, sluchátky, reprobednami, tiskárnou a skenerem. Díky ozvučenému programu může nevidomý člověk veškeré úkony zvládnout prostřednictvím hlasových povelů. Počítač nevidomému přečte dokonce i knihu. Stačí ji zasunout do skeneru a počítač už si knihu sám přečte. Lidé slabozrací mohou díky mnohonásobnému zvětšení pracovat s počítačem sami. Ministerstvo kultury vyčlenilo na financování tohoto programu 98 000 korun.

ŠKOLSTVÍ

Mateřská škola U Vodojemu

Učitelka Základní školy Dr. Joklíka Ilona Pecháčková připravila ve spolupráci s učitelkami v Mateřské škole U Vodojemu pro malé předškoláky Školu nanečisto. Děti šly do školy s aktovkami, pouzdry, a dokonce i svačinkami. Téměř celé dopoledne se předškoláci „učili“ s prvňáčky.

Základní škola Dr. Joklíka

ředitel: Mgr. Jiří Bůřil

ZŠ Dr. Joklíka má svého hrdinu. Je jím Ondřej Bohatý, žák třídy 3.A. Prvního února zachránil tonoucího kamaráda Roberta Chalabalu, pod který se prolomil led na rybníku v Kostelci. Rada města se rozhodla ocenit ojedinělý čin malého zachránce náramkovými hodinkami, které mu 21. února předal před celou třídou starosta Jan Letocha.

Výčet dobrých skutků žáků této školy ještě nekončí. Žáci uspořádali sbírku, jejíž výtežek 3216 korun věnovali na pomoc nemocným dětem Okresní nemocnice v Kyjově. A jak k tomu vůbec došlo? Do školy přišel leták, který nabízel koupit voňavých svíček v hodnotě 44 korun. Z každé prodané svíčky měly jít dvě koruny na podporu nemocných dětí v Olomouci. Žáci si však řekli: „Proč bychom měli přispívat na nemocnici v jiném městě, když můžeme pomoci doma?“ I rozhodli se uspořádat sbírku svoji. Každý dal, co chtěl a kolik měl. Sběrku zaštitila učitelka Mgr. Marcela Strýčková, která pak navštívila primáře dětského oddělení MÚDr. Jana Trubačíka a seznámila ho s úmyslem žáků koupit něco pro nemocné děti. Nakonec se dohodli na koupi ručního dýchacího přístroje pro dětskou jednotku intenzivní péče. Protože nakonec ještě nějaké peníze zbyly, koupily za ně děti hračky a návrh ještě přidaly vlastní výrobky – kresby a keramiku.

Základní škola Újezd

ředitelka: Mgr. Hana Mikešková

Výtvarnou soutěž pro žáky základních škol vyhlásilo nakladatelství Pierot ve spolupráci s Francouzským institutem v Praze a spisovatelem Yvesem Huerté. V konkurenci asi 1500 přihlášených dětí ze 468 škol z celé republiky uspěly žákyně 4. třídy Magda Šestáková a Martina Zálesáková, když jejich obrázky vybrala odborná porota mezi 150 nejlepších, které pak byly vystaveny v knihovně Francouzského institutu v Praze. Martinina kresba byla navíc otištěna spolu s dalšími sedmi pracemi malých výtvarníků jako ilustrace v pohádkové knize Nebeský Cirkus od jmenovaného spisovatele.

Základní škola J. A. Komenského

ředitel: PaedDr. Jan Navrátil

Že kultury a poučení není nikdy dost, si pravděpodobně pomyslel zástupce ředitele Mgr. Karel Fiala, když v budově 1. stupně školy na Seifertově náměstí začal využívat chodbu jako výstavní síň. Jedním s hlavních cílů, které Karel Fiala svým nápadem sleduje je, že než žáci vyrazí za nějakou kulturou, měli by si nejdříve doma vyzkoušet, jak

se mají chovat. První výstavou, která se v nové minigalerii uskutečnila, byly fotografie, pohlednice a žákovské práce, které zachycovaly Kyjov na počátku 20. století. Výstavu, i když je určena především žákům školy, si může přijít prohlédnout kdokoliv v době od 8 do 16 hodin.

Kroužek debujárů (z francouzštiny odvozené slovo znamená ve volném překladu zvidaví dítě) slavil opět úspěchy. Z celorepublikové soutěže ve Frýdku-Místku nazvané Kámen mudrců si chlápci přivezli dvě první místa.

Už jsme si u této školy zvykli, že její žáci pod vedením učitelky Zdeňky Krososkové připravují každoročně alespoň jedno divadelní představení. Ani tento rok nebyl výjimkou. Divadelní soubor Piskle tentokrát pod režijním dohledem své učitelky secvičil pohádku Hloupé království.

Osmdesát bílých nafukovacích balónků s emblémem Evropské unie a mezinárodního projektu Sokrates vypustili v poledne 27. listopadu na cestu do Evropy žáci sedmého ročníku. Vypouštění balónků bylo jednou ze společných akcí škol zapojených do projektu Sokrates. Na sedmnáct balónků přivázali žáci štítky se vzkazy v angličtině a němčině a s adresou školy. Teď budou čekat, jestli se ozve nějaký nálezcce či potenciální kamarád.

Speciální škola pro sluchově poškozené

ředitel: PaedDr. Miroslav Hula

Od září probíhala ve škole soutěž „Jak říci drogám ne!“. Děti se mohly soutěže zúčastnit odevzdáním výtvarných či slohových prací. V soutěži byly nejlépe ohodnoceny obrázky Hany Slabákové a Františka Mráky. Díky rodičům žákům se podařilo jejich práce zveřejnit na pohlednicích.

V prosinci uspořádala škola v divadelním sále Domu kultury benefiční koncert pro Nadační fond při této škole. Výtěžek akce bude použit na uhrazení nákladů letního ozdravného pobytu u moře. Asi polovina žáků školy totiž pochází ze sociálně slabých rodin a s rodinou by se k moři těžko dostali. Program koncertu obstarala skupina Návrat, ve foyeru měli návštěvníci připraveno pohoštění, které jim připravili členové učitelského sboru. Lidé mohli do připravených pokladniček kromě vstupného vřazovat dobrovolné příspěvky, nebo mohli přispět do nadačního fondu také tím, že si zakoupili výrobky žáků. Děti všem přítomným poděkovaly závěrečným programem Těšíme se na Vánoce.

Základní umělecká škola

ředitel: Petr Petruš

Žáci výtvarného odboru této školy uspořádali v brněnské Galerii mladých výstavu Proměny papíru, která se také stala součástí semináře pro pedagogy základních uměleckých škol.

Kdo by to do něho řekl? Dennodenně potkáváme spoustu lidí, o nichž ani netušíme, co všechno zvládnou mimo své povolání. To platí také o učitelích základní umělecké školy Mario Kudelovi. Už oba jeho rodiče se věnovali hudbě a zpěvu nejen v rámci svého povolání (maminka je učitelka na základní škole a hraje při svatbách v obřadní síni, jeho

otec byl ředitelem základní umělecké školy před Petrem Petřem), ale i ve volném čase. Zde nepadlo jablko daleko od stromu. Po dokončení základní školy studoval na konzervatoři v Brně hru na varhany. Tři roky po absolutoriu se vrací na konzervatoř znovu, tentokrát aby zde studoval operní zpěv. Po skončení studia zůstává věrný svému rodnému městu a spolu s manželkou učí na kyjovské základní umělecké škole (vyučuje zpěv, hru na varhany, působí jako korepetitor tanečního oddělení), současně působí jako sbormistr smíšeného pěveckého sboru Carmina vocum. Před rokem prošel Mario Kudela úspěšně konkursem v olomoucké opeře a dostal hned hlavní mužskou roli v Mozartově Kouzelné flétně. Letos byl obsazen do role Thuriida v opeře Sedlák kavalír a Jeníka v Prodané nevěstě. Věřím, že dobrých rolí bude stále přibývat a že se Mario Kudela představí v ně které operní roli také domácímu publiku.

Nejen kyjovská umělecká škola, ale vlastně celé město, může být hrdá na svého bývalého žáka Jana Meisla. V německém Klingenthalu získal titul mistra světa ve hře na akordeon. Porota sestavená z nejvýznamnějších profesorů hudebních akademií z Francie, Německa, Dánska, Ruska, Norska a Číny ocenila prvním místem Jana Meisla mezi 62 hráči z 19 zemí světa. Jan Meisel po absolvování kyjovské tehdy ještě Lidové školy umění studoval konzervatoř v Brně u profesora Jana Tesaře a pak pokračoval na Ruské hudební akademii Gněsiných v Moskvě. V příštím roce by měl ukončit studium skladby na HAMU v Praze. V současné době učí na Hanáckově konzervatoři v Ostravě.

Dům dětí a mládeže

ředitelka: Jitka Svobodová

Výčet akcí pořádaných Domem dětí a mládeže je tak rozsáhlý, že by sám zabral mnoho stránek v naší kronice. Ať už jsou to již tradiční zájmové kroužky, pravidelné akce, jako je např. dětské maskární karnevaly, soutěž MINIMISS, dětské letní tábory ve středisku Hutisko-Solanec či tábory v zahraničí (letos se děti podívaly do Španělska) nebo akce zcela ojedinělé. U místních dětí je činnost Domu dětí a mládeže velmi populární a rádi se různých podniků účastní. Lvi podíl na tom všem mají především Mgr. Iva Soldánová a Iva Krakovičová, které stále vymýšlejí něco nového a nelitují ani osobního volna mnohdy na úkor svých vlastních rodin.

Kromě všech těchto aktivit se Dům dětí ve spolupráci s Dopravní policií Hodonín a Střední zdravotnickou školou v Kyjově věnuje pořádání cyklu dopravní výchovy pro žáky 4. tříd základních škol v Kyjově, Svatobořicích, Miloticích, Vlkoši, Bohuslavicích, Sobůlkách a Bukovanech. V rámci této výchovy se „domeček“ zapojil do celostátní výtvarné a literární soutěže Děti varují. Do soutěže se zapojilo asi 90 domů dětí a základních škol, v různých kategoriích bylo za své práce vyhodnoceno asi 40 dětí, z toho 11 ocenění putovalo do Kyjova. Při této příležitosti vyzvedli v Praze kyjovský dům dětí za jeho dobrou, soustavnou a kvalitní práci s dětmi.

Křivaňovo gymnázium

ředitel: RNDr. Miloslav Malec

V roce 1995 vyhlásila Evropská unie program Socrates Comenius pro spolupráci v oblasti výchovy a vzdělávání. Jeho součástí je projekt Jantarová stezka – evropské spo-

jení, který má studentům umožnit poznání různých míst v Evropě. Iniciátorem projektu je bývalý profesor gymnázia Luděk Kuhr, který je však v současné době velmi vážně nemocen. Jantarové stezky jsou dávnými spojnicemi severu evropského kontinentu s jím. Studenti měli za úkol pokusit se ve svých zemích zjistit přesné trasy těchto cest. Na projektu se vedle kyjovských studentů podílejí také jejich kolegové z rakouského Pressbaumu a italského Brixenu. Protože se projekt dostal do závěrečné fáze, chystá se vydání čtyřjazyčné brožury, která shrne celé jejich snažení. Publikace bude využita také pro turistické účely. První výsledky výzkumů jsme mohli shlédnout na výstavě, kterou studenti uspořádali koncem června v nové přístavbě radnice. O výstavu již projevovalo zájem regionální muzeum Wienerwald a keltské muzeum ve Schwarzenbachu.

SOU zemědělské

ředitel: Ing. L. Mikeš

Ve své restauraci v Boršově uspořádalo učiliště ve dnech 8. – 11. února Dny drůbežích specialit. Kromě pochoutek z klasické drůbeže mohli přátelé dobrého jídla ochutnat také pštroší steaky, koroptve nebo holoubata.

SOU stavební

ředitel: Ing. Pavel Domes

I. ročník soutěže odborných dovedností žáků v učebních oborech tesař, tesařské práce a pokrývač, pokrývačské práce uspořádalo učiliště v polovině května. Soupeřit s kyjovskými uční přijeli jejich kolegové z druhých a třetích ročníků z Vyškova, Brna, Uherského Brodu a Hodonína. Kyjováci uspěli celkem dobře, v oboru tesař se umístili na 3. místě, v oboru pokrývač místo druhé a čtvrté.

Již několik let zajišťuje učiliště pro své žáky odbornou prázdninovou praxi. Zájemci pracují se svými mistry na stavbách, na nichž pracovali již v průběhu školního roku. Rozdíl je v tom, že o prázdninách žáci dostávají mzdu podle vykonané práce. Mají tak své peníze a zákazník zase zkrácenou lhůtu výstavby a kvalitně provedenou práci. Praxe žákům také pomáhá zdokonalit se v jejich oboru a jsou lépe připraveni do dalších ročníků.

SPORT

NOVÁ ATLETICKÁ DRÁHA

24. května se na stadionu odehrála malá slavnost. Do užívání byla široké sportovní veřejnosti předána nová atletická dráha. S výstavbou dráhy včetně vodního příkopu a přilehlých sektorů pro skok daleký, vysoký, skok o tyči, vrh koulí a hod oštěpem začala firma František Klár, EKKL Kroměříž již v srpnu loňského roku. Celá rekonstrukce přišla celkem na 6 299 784,80 korun. Starou škvárovou dráhu nahradil běžecký ovál se šesti oranžovými běžeckými dráhami z conipuru (umělý povrch). Životnost povrchu dráhy s atestem pro mezinárodní soutěže je garantovaná na 20 let. Nové atletické zařízení slouží všem kyjovským školám, atletickému klubu, ostatním sportovním oddílům i široké veřejnosti.

TJ SOKOL

Při TJ Sokol vznikl v letošním roce nový sportovní oddíl – oddíl stolního tenisu. Je určený jak rekreačním sportovcům, tak těm, kteří by chtěli dokázat víc a zúčastňovat se sportovních klání na různých úrovních. Pro stolní tenisty jsou v sokolovně připraveny 3 stoly, na nichž se začalo trénovat 2. května.

TJ JISKA

Oddíl karate

Poslední květnový víkend se stal Kyjov již po čtvrté dějištěm dvoudenního semináře karate pod vedením prezidenta FSKA ČR a hlavního instruktora a trenéra Karate klubu Sport Relax Česká Lípa Pavla Znamenáčka, který se pochvalně vyjádřil k činnosti trenéra Miloše Petráše, který se již sedmý rok věnuje především dětem.

Velkého úspěchu dosáhli koncem června karatisté na mezinárodním turnaji Funakoshi Cup v České Lípě. Při účasti více než 350 závodníků z 26 klubů z České republiky, Polska a Německa získali v soutěži KATA ve své kategorii Miroslav Jahoda první místo, Petra Blechová druhé místo, Olga Fridrichová páté místo a v nejtěžší kategorii celé soutěže se umístil Pavel Šalomoun na pěkném šestém místě. V soutěži KUMITE vybojoval Miroslav Jahoda 5. místo a Pavel Šalomoun skončil s technicky zdatnějším a zkušenějším soupeřem na čtvrtém místě. Umístění všech je o to radostnější, že všichni účastníci byli na závodech poprvé, Olga Fridrichová se dokonce karate věnuje teprve devět měsíců.

ZDRAVOTNICTVÍ

OKRESNÍ NEMOCNICE

Nemocnice měla k 31. prosinci letošního roku 630 lůžek, pracuje zde 845 zaměstnanců a 110 lékařů. Během roku zde bylo hospitalizováno přes 20 500 pacientů.

Tolik tedy v úvodu suchá statistika a nyní se podívejme, co všechno se událo v nemocnici. Její tvář se posupně mění, v nemocnici probíhá čilý stavební ruch. Proto se musela některá oddělení na nějaký čas uskovnit. Chirurgie a ortopedie musely snížit lůžkovou kapacitu, protože budova chirurgie se propojovala s novým severním křídlem. Také některé provozy rehabilitačního a kožního oddělení změnily na nějaký čas své stanoviště – vodoléčba, elektroléčba a masáže našly dočasné útočiště v budově vedle nemocniční lékárny, lůžková část kožního oddělení sídlila v bývalých kasárnách ve Bzenci.

V úterý 19. června byl za přítomnosti oficiálních hostů zahájen provoz nově zrekonstruovaného infekčního oddělení. Rekonstrukce probíhala ve třech etapách po tři roky za polovičního provozu. Rekonstrukci prováděla kyjovská stavební firma MSO. I s vybavením stála asi 12 mil. korun. 63 let stará budova už dávno přestala vyhovovat po mnoha stránkách. Nyní jsou na oddělení moderně vybavené dvoulůžkové pokoje se sociálním zařízením pro 32 pacientů. Novinkou je speciální pokoj pro matky s dětmi.

Podruhé se v letošním roce stala nemocnice pořadatelem výstavy a koštu vína. Výtěžek z výstavy byl věnován na zakoupení polohovací postýlky a vyhřívané matrace pro dětskou jednotku intenzivní péče. Výstava patřila k největším na okrese – v prostorách Domu kultury se nashromáždilo 1157 vzorků ze 65 obcí. Na 600 návštěvníků mohlo také ochutnat dobrotky vepřových hodů a do oušek jim vyhrávala cimbálová muzika. Víno, které se nevy pilo, bylo opatřeno etiketou nemocnice, která ho využije k propagačním účelům. Celkem se na akci vybralo celkem 62 tisíc korun. Protože však postýlka stála „jenom“ 34 tisíc, zbytek peněz se použil k zakoupení přístroje EKG, který doplnil vybavení dětské postýlky.

Už 16 let žije v naší republice Angolan s tmavou pletí Alcides Dinis Monteiro. Nejdříve studoval jazyky v Mariánských Lázních, potom lékařskou fakultu Olomouci a potom zde několik let pracoval. Před čtyřmi lety nastoupil jako chirurg do kyjovské nemocnice, kde jako sekundář působí i jeho žena. Rodina bydlí v nedalekých Bukovanech a do života obce zapadli celkem dobře. Jejich děti vzbudily pochopitelný zájem všech návštěvníků posledního ročníku Slovákého roku, když společně s bukovanskými dětmi vystupovaly v kyjovských krojích. Spokojený život celé rodiny narušil nepříjemný incident, který se panu doktorovi přihodil na jedné noční službě. Do ordinace byl svým kamarádem přiveden zjevně opilý mladík ze Starého Podvorova s řeznou ranou. Když ho chtěl lékař ošetřit, začal mu opilec nadávat do černých hub a pak ho zmlátil tak, že mu způsobil otřes mozku, zlomeninu nosu a zhmožděninu po celém těle. K případu nejdříve přijeli městští strážníci, kteří ho potom předali policistům obvodního oddělení Policie ČR. Ještě týž den sdělil vyšetřovatel pachateli obvinění z trestného činu hanobení národa, rasy a přesvědčení, z trestného činu výtržnictví a ublížení na zdraví. Podle našeho trestního zákona hrozí pachateli jeden až pět let vězení.

KOJENECKÝ ÚSTAV

Den dětí byl pro kojenecký ústav dnem radosti. Ředitelka ústavu MUDr. Anna Neduchalová převzala od manažera supermarketu Albert v Kyjově, pana Radomila Marka, pro svých 26 svěřenců šek v hodnotě 55 000 korun. Je to výtěžek akce Albert znovu pomáhá dětem. Zákazníci obdrželi při placení za každou stokorunu, kterou utratili v supermarketu, malý žlutý žetonek v hodnotě 50 haléřů, který mohli vhodit do připravené schránky a tak přispět na pomoc opuštěným dětem. Navrch přidal supermarket Albert ještě několik balení dětských plenek.

ÚSTAV SOCIÁLNÍ PÉČE PRO MLÁDEŽ

Z ústavu mám pro Vás v úvodu dvě zprávy, jednu dobrou a druhou špatnou. Tak napřed tu dobrou, protože předcházela té špatné. 20. března oslavil v ústavu 50 let jeho obyvatel Pavel Prajza. Do ústavu se dostal před deseti lety, kdy jeho otec a opatrovník, známý kyjovský lékař, musel sám kvůli svému stáří odejít do domova důchodců. Pavel Prajza se vyučil zámečníkem a jeho velkým koníčkem byl fotbal. Pavel Prajza byl nejstarším chovancem v ústavu. Zatímco v minulosti mentálně postižení po dosažení 26. roku odcházeli do jiných zařízení, dnes zůstávají často celý život v jednom ústavu. A nyní bohužel tu smutnou zprávu: Pavel Prajza odešel 13. července z ústavu a několik týdnů byl nezvěstný. O pomoc v pátrání dokonce požádala policie i veřejnost prostřednictvím Slováčka a Kyjovské kabelové televize. Bohužel Pavla Prajzu našel Drahomír Sládek z Mistrína mrtvého v kukuřičném poli.

Od 1. srpna má Ústav sociální péče pro mládež novou ředitelku. Na základě výběrového řízení se jí stala 48letá Dagmar Andrešičová, která nahradila Lubomíra Brňáka, kterého bez udání důvodu v půli května odvolala přednostka okresního úřadu Danuše Křiváková. Dagmar Andrešičová působila po osm let jako speciální pedagožka v pomocné třídě nacházející se v areálu ústavu. Její prioritou je Školička naděje, která by nahradila v současnosti provozovanou pomocnou školu. Její otevření se plánuje v příštím roce, ale už letos probíhají přípravy na to, aby se otevření opravdu uskutečnilo. Postavila se nová budova v celkové hodnotě 8,1 milionu korun (dotace ze státní pokladny činí 5,4 mil. korun, zbytek uvolní ústav z vlastních rezerv), ve které budou umístěny 2 přípravné třídy, každá se skupinou po 6 dětech, a 1 třída s asi 12 dětmi. Dále zde budou relaxační třídy a logopedická pracovna. Školička bude své služby poskytovat nejen dětem umístěným v ústavu, ale také klientům „z venku“.

V říjnu připravil ústav pro své klienty zábavné odpoledně v Diskolendu Olymp v Dubňanech. Za kyjovskými chlapci sem přijely chovankyně ženských ústavů z Velehradu a Pačlavic na Kroměřížsku. Takové setkání se uskutečnilo již dvakrát a pro chlapce z ústavu je to vždy společenská událost, na kterou se velmi těší a níž se dlouho dopředu připravují – nakupují dárčky a vyrábějí drobné pozornosti pro své kamarádky. Těsně před samotným odpolednem velmi pečlivě dbali na to, aby byli hladce oholeni, voněli a byli pěkně oblečení. Mnozí už na společných akcích navázali citové vztahy.

V letošním roce bylo obsazeno 257 míst z celkové kapacity v počtu 260 míst. O klienty mužského pohlaví (klientky ženského pohlaví odešly do jiných ústavů už před

lety) pečovalo celkem 161 zaměstnanců, z toho 80 zdravotníků a 30 vychovatelů. „Kluci“, jak jim všichni říkají, bydlí ve 2 – 3lůžkových pokojích. Co se týká stavebních úprav a vybavení ústavu, rekonstruovala se letos kotelna a dokupoval se nábytek do pokojů. Do provozu měl být také uveden bazén, ale bohužel je pro využití hendikepovaných dětí zcela nevhodný, takže se čeká jeho úprava.

40 let sociálního ústavu pro mládež

Protože si ústav si v letošním roce připomněl 40 let svého trvání, myslela jsem si, že nebude na škodu seznámit se s historií ústavu, s jeho počátky, ale bohužel informace ředitelky jsou velice kusé, protože se jim nepodařilo vůbec objevit ústavní kroniku. Budeme se muset proto spokojit s tím málem, co máme k dispozici.

Oficiálně byl ústav založen na Mikuláše roku 1961, kdy do Kyjova přišlo 25 řádových sester ze slovenské provincie kongregace sv. Kříže. Začátky nebyly lehké. K dispozici byla pouze jedna budova, druhá se teprve dokončovala stejně jako kuchyně a prádelna. Strava se proto odebírala s vedlejšího Domova důchodců.

13. prosince převzal vedení ústavu Jan Judas, který také přijímal první děti. Tím úplně prvním, které sem přišlo 20. prosince 1961, byla Jaruška Tímová.

Počátek roku 1962 je pro rozjíždějící se ústav velmi těžký. I když řádové sestry mají potřebnou zdravotnickou kvalifikaci, s přibývajícími těžšími případy zjišťují, že se potřebují stále více vzdělávat v oblasti péče o defektní děti. 15. února 1962 nastoupil do ústavu odborný lékař Ivan Záhořík, který má na rozvoji ústavu tví podíl. V květnu je zkolaudována druhá budova a do konce roku je v ústavu 182 dětí. Po návštěvě dr.

Štulcové ze Státního úřadu sociálního zabezpečení, která provedla instruktáž vychovatele, jak postupovat ve výchově oligofrenních dětí, dochází k rozdělení dětí do výchovných skupin, nejprve do čtyř, v roce 1963 vznikají další. Personál má s nově přicházejícími dětmi velké problémy – přicházejí s rodin do cizího prostředí, ve většině případů jsou bez základních hygienických návyků a neovládají ani nejzákladnější prvky samoobsluhy. Výchovná práce se zdokonaluje a její výsledky jsou již brzy vidět, a to v oblasti pohybové, estetické, mravní i výtvarné. V březnu 1963 jsou některé skupiny dětí schopné vystoupit se svým programem na veřejných oslavách Mezinárodního dne žen. V červnu děti poprvé vystupují i před svými rodiči na besídce při ukončení výchovného roku.

Ústav neustále bojuje s nedostatkem kvalifikovaných sester, a proto musí do řad ošetřujícího personálu přibírat také laické síly. Aby získali tyto nequalifikovaní pracovníci alespoň nějaké zkušenosti i po teoretické stránce, zakládá MUDr. Záhořík Závodní školu práce, ve které v šedesátihodinovém kursu seznamuje nováčky se základy ošetřování, léčby, s hygienickými požadavky a s psychologií nemocného dítěte. Dochází také ke změnám ve vedení ústavu. Představená řádových sester, sestra Hutarová, rezignuje na funkci vedoucí výchovy a této nelehké práce se ujímá Libuše Zavřelová. V prosinci dochází i k výměně vrchní sestry – do ústavu přichází sestra Eva Tomčalová, která zavádí do chodu zdravotní služby opravdu moderní prvky ošetrovatelské práce.

S příchodem jarních měsíců se začíná s úpravou okolí budov. Okolní terén je rozježděn těžkou stavební technikou, v bezprostřední blízkosti ústavu se staví nadjezd. Brigádnickou svépomocí srovnávají zaměstnanci povrch, vysévají trávníky, nově vzniklé záhony osazují květinami a okrasnými keři.

V září 1963 je do chodu uvedeno rozsáhlé rehabilitační zařízení, kde se provádí rehabilitační léčba pohybově postižených dětí.

Rok 1964 nezačal vůbec dobře. V lednu a únoru se v ústavu objevuje infekce spalniček a u několika dětí je průběh onemocnění natolik komplikovaný, že dochází i k úmrtí. Na jaře se pokračuje v úpravách terénu, za budovou vznikají pro děti venkovní boxy.

MUDr. Záhořík navazuje kontakty s vědeckými pracovišti, především s Výzkumným ústavem pediatrickým v Brně a oddělením genetiky Karlovy univerzity v Praze. I ostatní pracovníci se snaží získat zkušenosti od svých kolegů v jiných ústavech a pracovištích. Určitě přínosným je dvoudenní studijní pobyt v ústavech ve Viceměřicích a Nezamyslicích, protože tyto ústavy fungují déle než kyjovský, takže jejich pracovníci mají již více zkušeností.

O kyjovském ústavu se začíná mluvit i mimo město a během roku zavítala do ústavu celá řada návštěv, mezi nimi např. polský ministr zdravotnictví Jan Rutkiewicz, delegace pracovníků sociálního zabezpečení z Jugoslávie, MUDr. Maria de la Fuente z Chile...

S jarem opět začínají práce venku. Tentokrát zaměstnanci přizvávají ke spolupráci rodiče. I když se jich na brigádu nesešlo mnoho, jen asi 8 z 380, je upravena cesta kolem budov. Později jsou postavena tři velká pískoviště, buldozerem se upravuje terén hřiště, Šroubárna Kyjov darovala kolotoč, pak k němu přibývají nové houpačky.

Zkvalitňuje se i výchovná práce s dětmi. Denně se s nimi pracuje ve výchově smyslové, pohybové, vztahu k prostředí. Vychovatelky L. Zavřelová a paní Hnátková získávají dálkovým studiem odbornou kvalifikaci v oblasti defektologie. Některé děti jsou již natolik schopny soustavnější práce, že pomáhají při různých pracích na zahradě i v provozu.

V lednu 1965 dává kyjovské veřejnosti o sobě ústav znovu vědět. Ve výkladních skříních pojišťovny na náměstí jsou vystaveny práce dětí – výšivky, obrázky, skládky z papíru – ale i propagace ústavu. O výstavku byl velký zájem a aspoň trochu poodhalila roušku tajemství o životě ústavu. V březnu 1965 je v ústavu po několika přípravných jednáních založeno Sdružení rodičů a přátel ústavu, díky němuž dochází k prohloubení spolupráce s rodiči. Z poplatků, které si rodiče sami určili jako roční příspěvek do pokladny sdružení, je opakovaně uhrazen zájezd dětí do ZOO v Brně, Lešné a Bratislavě, nakupuje se potřebné vybavení jako televizor, promítací přístroj, šicí stroj, magnetofon... Velkým přínosem pro upevnění zdraví dětí jsou pobyty v rekreační chatě Radost ve Vřesovicích.

Nelze ani zapomenout na to, že provoz ústavního zařízení se 200 lůžky a téměř 80 pracovníky by nemohl existovat bez každodenní, mnohdy fyzicky namáhavé práce všech pomocných provozů, tedy kuchyně, prádelny, úkrzby, šicí dílny, topičů, pomocnic atd.

Bohužel tady prozatím dostupné záznamy z počátků života ústavu končí. Doufám, že se mi někdy podaří zjistit mnohem víc. Pokud ještě budu psát kyjovskou kroniku, ráda se o nové informace s vámi podělím.

Je pochopitelné, že pracovníci, klienti i jejich rodiče výročí náležitě oslavili. Mimo jiné se zde konal Den otevřených dveří, při němž se s kulturním programem představili klienti i jejich vychovatelé.

POHYB OBYVATELSTVA

První občánek

Ani letošní první Kyjovák nenechal na sebe dlouho čekat. První miminko třetího tisíciletí dalo křikem o sobě vědět v kyjovské porodnici 30 minut po poledni 1. ledna 2001. Chlapeček se symbolickým jménem Adam se narodil manželům Lence a Michalovi Houšťovým, vážil 3300g, měřil 51 cm a jak již několikaletá tradice velí, na svět ho s darem od města (vkladní knížka s 10 000 korunami) přišel přivítat také tajemník MěÚ v Kyjově Ing. František Račnský.

Zlaté svatby

Hned tři páry si v letošním roce zopakovaly svůj svatební obřad. Tentokrát jim trvalo 50 let, než společně opět přišly do obřadní síně kyjovské radnice. Zlatou svatbu tak oslavili manželé Vladimír a Božena Plevovi, František a Danuše Hofrovi a František a Marie Dufkovi. Starosta města jim poděkoval za vše, co vykonali pro své děti, jeden pro druhého i celou společnost, a popřál jim ještě mnoho společných let.

Úmrtí

Ve středu 21. února zemřel ve věku 80 let člen výboru kopané pan Jaroslav Ronek. Plných 50 let byl aktivně činný v kyjovském fotbalu a sportu vůbec.

Matrika

			celkem	z toho ženy	
Počet obyvatel k 1. 1. 2001			12 511	6320	
vývoj obyvatelstva		počet živě narozených	+	106	41
		počet zemřelých	-	150	82
Migrace	počet přistěhovaných	v rámci okresu	+	114	60
		z jiných okresů	+	64	29
	počet vystěhovaných	v rámci okresu	-	141	80
		do jiných okresů	-	106	53
Počet obyvatel k 31. 12. 2001			12 398	6235	

O tom, že je nás stejně jako v celé republice čím dál tím méně, nám podává důkaz následující tabulka:

		1996	1997	1998	1999	2000	2001
k 1. 1. toho roku		12 837	12 834	12 787	12 690	12 597	12 511
narození	+	101	81	111	96	97	106
úmrť	-	127	124	165	161	149	150
přistěhovaní do Kyjova	+	195	197	215	214	195	178
odstěhovaní z Kyjova	-	172	201	258	242	229	247
k 31.12. toho roku		12834	12 787	12 690	12 597	12 511	12 398

Nyní vám předložím obšírnou zprávu matrikářek tak, jak mi ji jako podklad pro kroniku připravily. Je to zpráva plná čísel, takže koho čísla nebaví, ať následující řádky přeskóčí. Já však z vlastní zkušenosti vím, že např. za sto let budou velmi potřebná.

Matriční agendu vyřizují v současné době tři matrikářky. Matriční obvod činí celkem 11 obcí. Na matrice jsou vedeny a uloženy knihy narození, sňatků a úmrtí. Během roku zapsaly matrikářky celkem 723 narození, 106 uzavřených manželství a 544 úmrtí. Všechny děti, které byly zapsány do knihy narození, se narodily v Okresní nemocnici v Kyjově, doma se nenarodilo žádné dítě. Ne tak tomu bylo v případě úmrtí. Z celkového počtu zapsaných do knihy úmrtí zemřelo 26 lidí doma: v Nenkovicích 1, v Želeticích 3, ve Stavešicích 5, ve Stražovicích 5, v Bukovanech 2, ve Věteřově 3, v Sobůlkách 3, v Nechvalíně 2 a v Kelčanech 2. Ostatní úmrtí jsou zaznamenána v kyjovské nemocnici. Z celkového počtu uzavřených manželství bylo 84 sňatků uzavřeno civilní formou v obřadní síni MěÚ v Kyjově a 22 sňatků církevních, z toho 21 jich bylo uzavřeno církví římskokatolickou a 1 církví československou. Z celkového počtu civilních sňatků byly 3 sňatky uzavřeny s cizincem a 1 s nezletilým snoubencem. O změnu jména a příjmení požádalo celkem 8 občanů, z toho byla 1 změna zamítnuta. Osvědčení pro uzavření církevního sňatku bylo vystaveno 21. Mezi občany města Kyjova bylo v obřadní síni přivítáno celkem 40 dětí. Jako každoročně i letos se v měsíci říjnu uskutečnilo setkání občanů, kteří v tomto roce dovršili 75 let.

Občanské průkazy a cestovní doklady jsou v Kyjově vyřizovány pro Hovorany, Skalku, Šardice, Labuty, Ježov, Svatobořice-Mistřín, Nechvalín, Stražovice, Ostrovánky, Stavešice, Bukovany, Nenkovice, Milotice, Želetice, Skoronice, Čeložnice, Vlkoš, Vřesovice, Hýslý, Moravany, Kelčany, Žádovice, Kostelec, Věteřov, Sobůlky. Vlastní zhotovení dokladů je prováděno na Okresním úřadě v Hodoníně. Za celý rok bylo vydáno celkem 1983 občanských průkazů.

V Kyjově se také vyřizují cestovní pasy, a to pouze pasy zhotovované do 30 dnů. Pokud si chce někdo pas vyřídit v kratší lhůtě, musí si zajet do Hodonína. Žádosti o vyřízení pasů se pak postupují ke zhotovení do Prahy. Jsou to už nové doklady podle nových norm v Evropské unii. Mají vínovou barvu, čárový kód a fotka je ze žádosti do těchto dokladů naskenovaná. Staré pasy zelené barvy se stahují z oběhu. Za rok 2001 bylo vydáno celkem 962 pasů.

RŮZNĚ

MĚSTSKÁ POLICIE

Městská policie měla v roce 2001 i se svým velitelem Lubomírem Plachým 14 členů. Kromě svých povinností, které jim vyplývají ze zákona, rozšířila své aktivity i na spolupráci s mateřskými a základními školami, kam občas členové městské policie zajíždějí k různým besedám (např. o bezpečnosti a plynulosti silničního provozu) nebo s ukázkami výcviku služebních psů.

Tento rok se udála v kyjovské městské policii velká změna. Po třech letech neúspěšných žádostí bylo město Kyjov zařazeno do „Programu prevence kriminality na republikové úrovni“. Byl zpracován „Komplexní součinnostní program prevence kriminality na místní úrovni“, který se skládal ze čtyř dílčích projektů a byl předložen ministerstvu vnitra, odboru prevence kriminality, se žádostí o přidělení dotace na jeden projekt. Dotace byla skutečně přidělena, a sice na „Kamerový monitorovací systém“. Projekt se pak realizoval v říjnu a listopadu. Na Masarykově náměstí (budova spořitelny) a v Jiráskově ulici byly nainstalovány dvě kamery a ve služebně městské policie bylo zřízeno monitorovací pracoviště. V prosinci přibyla ještě jedna kamera, která monitoruje atrium radnice. Po čtrnáctidenním zkušebním provozu a odstranění technických nedostatků začal monitorovací systém pracovat naplno. Po krátké době přineslo monitorování první výsledky a bylo vyřešeno několik přestupků. Do budoucna by chtěli kyjovští strážníci monitorovací systém dále rozšiřovat, ale všechno bude samozřejmě záležet na financích. Částečné pokrytí města by zvládlo osm kamer, ale městská policie se nebude bránit ani jejich dvojnásobku.

A pro milovníky čísel na závěr něco suché statistiky: celkem bylo zjištěno 1234 přestupků (z toho kamerovým systémem jich zachytil 47), za něž „nezbedníci“ zaplatili celkem 168 600 korun. Na pult centralizované ochrany bylo připojeno 64 objektů a příjem za jejich střežení činil 399 755 korun. Počet kol evidovaných městskou policií vzrostl na 421 a strážníci měli co do činění s 45 odstavenými vozidly a vraky. Pochopitelně po kračovala spolupráce s obvodním oddělením Policie ČR a „měšťáci“ (jak se strážníkům městské policie hovorově také někdy říká) zadrželi 12 pachatelů trestné činnosti.

Černá kronika

- Krátce po 14. hodině v sobotu 10. března došlo v rodinném domě ve Smetanově ulici k výbuchu trhaviny, který usmrtil dva muže. Manželka jednoho z usmrčených našla na silnici pod nadjezdem bonboniéru, kterou zvedla a přinesla domů. Když se manžel vrátil z práce, začal spolu se sousedem balíček rozbalovat, při čemž došlo k výbuchu. Detonace byla slyšet i v přilehlých ulicích. Majitel domu byl mrtev na místě, jeho soused zemřel po převozu do nemocnice. Šetřením bylo zjištěno, že výbušninu pravděpodobně někdo špatně připevnil na podvozek osobního automobilu místního podnikatele pana Roberta Bavlínky. Ten „bonboniéru“ ztratil v zatáčce pod nadjezdem a tam byla také nalezena.

- *Kuriózní krádež se stala v Bohuslavicích. Na polní cestě v místech zvaných Stará hora ukradl zloděj osobní automobil Felicia, který patřil hodonínskému plemenářskému podniku. Na tom by nebylo nic tak kuriózního, kdyby si lapka spolu s autem neodvezl i kovový kontejner se 150 dávkami býčího spermatu. I když hodnota samotného spermatu byla odhadnuta asi na 20 tisíc korun, odborníci tvrdí, že s kutečná cena je mnohem vyšší, protože v hodonínské firmě chovají býky se státním registrem a ti patří k padesáti nejlepším u nás. Cena upraveného spermatu těchto ušlechtilých zvířat tak může jít i do statisíců.*

HASIČI

Sobota 23. června byla pro kyjovské hasiče dnem oslav. Připomněli si totiž 130. výročí založení hasičského sboru v Kyjově (15. 10. 1871 byl založen německý hasičský sbor Freiwillige Feuerwehr in Gaya) a 95. výročí založení českého Sboru dobrovolných hasičů v královském městě Kyjově. I když počasí oslavám příliš nepřálo, obloha byla zamračená, foukal studený vítr a občas sprchlo, náměstí se zaplnilo četnými návštěvníky. Myslím, že nechybili, protože bylo co obdivovat – ať už to byla stará hasičí technika, nebo nejmodernější vybavení současných hasičů. Velkému zájmu se těšil především speciální hasičský tank určený pro zásahy v lese a jiných těžko dostupných terénech, který přivezli hasiči z Bučovic, a nejmodernější automobilový žebřík s dostupnou výškou 37 m. Ten se používá při záchraně osob ve výškách i hloubkách, při osvětlování místa požáru i při hašení. Hasiči na něm „svezli“ také pár šťastlivců, kteří si tak pěkně z výšky mohli prohlédnout celé náměstí i přilehlé končiny. Musím se pochlubit, že jsem byla mezi nimi.

PEL-MEL

- ☞ Prozatím v nedohlednu je výstavba bazénu v Kyjově. Pro milovníky vodních radovánek v zimním období zřídilo město pravidelnou bezplatnou autobusovou linku do bazénu v Ratíškovcích. Autobus odjížděl každou sobotu v době od 3. února do 7. dubna, vstupné do bazénu si hradil každý účastník sám. Dospělí zaplatili za hodinu koupání v krytém bazénu 15 korun, děti do 15 let pak 10 korun.
- ☞ V únoru vyšla brožurka s podrobným přehledem volnočasových aktivit pro předškolní děti, školní mládež, dospělé i seniory. Útlá knížečka obsahuje veškeré kulturní, sportovní i zájmové příležitosti v našem městě. Jedná se o 1. vydání, který by mělo být každým rokem aktualizováno. O bezplatnou distribuci se postaralo Městské kulturní středisko a Turistické informační centrum.
- ☞ S dotazníkem z ministerstva vnitra, který měl 15 otázek, oslovili v únoru naše občany studenti Univerzity Karlovy. Hlavním závěrem tohoto výzkumu, jenž se nesl v duchu otázky „Máte strach z kriminality?“, je fakt, že občané hodnotí Kyjov jako velmi bezpečné místo pro život. Nejobávanějšími druhy trestné činnosti v našem městě jsou krádeže kol, výtržnictví a vykradení automobilu. Zajímavým zjištěním patří nadprůměrné obavy z pomluv. Mezi nejčastější bezpečnostní opatření patří nevpuštění neznámých lidí do bytu, zamykání vchodů do domů a vzájemná informovanost sousedů o místě pobytu mimo domov. Jako nejlepší místo bydlení z hlediska bezpečí je náměstí, za nejnebezpečnější oblast považují okolí vlakového nádraží.
- ☞ V březnu se konalo hodnocení soutěže Káva podle vlastního receptu, kterou vyhlásila společnost Balírný Douwe Egberts. Mezi výherci byla i paní Anežka Procházková z Kyjova. Za svůj originální recept „Ožralý turek z Moravy“ dostala 5000 korun, které mohla utratit k čímkoliv ve vybrané restauraci. Paní Procházková si vybrala brněnskou restauraci a k hostině pozvala celou svoji rodinu. A kdo by si chtěl Ožralého turka z Moravy připravit, tady je recept: 1 kávová lžička medu, 2 dcl horké moka kávy, 4 cl rumu, 2 polévkové lžíce šlehačky, špetka mleté skořice.
- ☞ 100 let uplynulo letos ode dne, kdy se 16. května v Bohuslavicích narodil významný český genetik, autor řady vědeckých publikací, zakladatel Ústavu obecné biologie, pedagog Karlovy univerzity prof. RNDr. MUDr. Bohumil Sekla, DrSc. V upomínku tohoto výročí zavěsili v pátek 18. května představitelé města v čele se starostou Ing. Janem Letochou věnec k pamětní desce na jeho rodném domku v Bohuslavicích.
- ☞ Jedinečnou výstavu mohli v únoru shlédnout obyvatelé Kyjova i jeho návštěvníci v malém sále Domu kultury. Po úspěšném turné v Polsku k nám zavítala ruská výstava voskových figurín s názvem Katastrofy lidského těla. Byly to přesné napodobeniny lidských anomálií. Mohli jsme spatřit, jak si příroda mnohdy krutě zahrála s lidskou bytostí – indián bez rukou, který uměl z luky střílet nohama, muž se dvěma hlavy, nejmenší i největší člověk na světě, žena s největšími prsy, lidé s jedním, třemi nebo čtyřma očima, člověk se dvěma tvářemi, žena s prasečím rypákem... Mnozí z těch lidí, kte-

ří se stali modely těmto figurínám, právě na své odlišnosti vydělávali v různých cirkusech či varieté, všichni se pak dostali do Guinnessovy knihy rekordů. Figuríny byly opravdu velmi věrohodné.

- ❧ *Již potřetí se na oslavu rozloučení se starým rokem konala 31. prosince na náměstí před radnicí Guláš párty. Starosta a místostarosta vydali na 300 porcí výborného guláše, překonat vlezlý mráz pomohl čaj (ten mohli zimou trpící popíjet zadarmo), svažené víno a punč (ty si museli ti ještě více zmrzlí „cvakat“ hezky ze svého). Akci provázela domácí skupina Začalovec, slovem pak osvědčení moderátoři Ladík Šimeček a Pavel Růžička. Ti si pro obveselení publika připravili malé povyražení: zájemci spojovali kancelářské sponky v řetěz, který byl protažen celou radnicí až do věže, spuštěn zpět před radnici a tady byl okruh uzavřen. Z jedné krabičky se utvořil řetěz 3 metry dlouhý, celkem se radnicí protáhlo 150 metrů sponek. S oslavou konce roku bylo ale spojeno také několik nepříjemností. Celkem k 5 případům zranění pyrotechnikou museli kyjovští zdravotníci vyjet během silvestrovské noci, v jednom případě šlo dokonce o velmi vážné zranění.*

OBSAH

MĚSTSKÁ SAMOSPRÁVA	1
MĚSTSKÝ ÚŘAD	2
FINANČNÍ ODBOR.....	2
ODBOR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ	2
ODBOR ŠKOLSTVÍ A KULTURY.....	3
ODBOR VÝSTAVBY A MAJETKU.....	4
Přístavba základní umělecké školy	4
Správa městských bytů.....	4
Přístavba radnice	4
Přijetí daru	4
Výstavba integrovaného domu.....	4
ODBOR DOPRAVY.....	5
Semaforey.....	5
Rekonstrukce chodníku v Nerudově ulici.....	6
Rekonstrukce vozovky a chodníku v Urbanově ulici	6
Rekonstrukce Masarykova náměstí	6
Péče o vzhled města	6
Dětská hřiště.....	7
Veřejné osvětlení	7
ŽIVNOSTENSKÝ ÚŘAD	7
SCÍTÁNÍ LIDU, DOMŮ A BYTŮ.....	8
POČASÍ	9
Přehled o srážkách za rok 2001	9
PRŮMYSL	11
VETROPACK MORAVIA GLASS, a. s.	11
SLUŽBY	14
VEŘEJNÝ ŽIVOT	15
ČESTNÉ OBYČANSTVÍ.....	19
KYJOVŠTÍ V KYJETOT.....	19
KULTURA	23
MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO.....	23
Koncert Libora Meisla.....	23
Svěrák s Uhlířem opět v Kyjově.....	23
Divadlo Jára Cimrmana	23
Koncert Pavla Šporcla	23
Loutkový soubor Sluníčko.....	24
Tmavomodrý svět	24
VLASTIVĚDNÉ MUZEUM KYJOV.....	24
KYJOVSKÁ KABELOVÁ TELEVIZE	25
ŠKOLSTVÍ	27
Mateřská škola U Vodojemu	27
Základní škola Dr. Joklíka	27
Základní škola Újezd	27
Základní škola J. A. Komenského.....	27
Speciální škola pro sluchově poškozené.....	28

Základní umělecká škola.....	28
Dům dětí a mládeže	29
Klvaňovo gymnázium	29
SOU zemědělské.....	30
SOU stavební.....	30
SPORT	31
NOVÁ ATLETICKÁ DRÁHA	31
TJ SOKOL	31
TJ JISKRA	31
Oddíl karate	31
ZDRAVOTNICTVÍ	32
OKRESNÍ NĚMOCNICE	32
KOJENĚCKÝ ÚSTAV.....	33
ÚSTAV SOCIÁLNÍ PÉČE PRO MLÁDEŽ	33
40 let sociálního ústavu pro mládež.....	34
POHYB OBYVATELSTVA	36
První občánek.....	36
Zlaté svatby.....	36
Úmrtí	36
Matrika.....	36
RŮZNÉ	38
MĚSTSKÁ POLICIE	38
Černá kronika.....	38
HASIČI	39
PEL-MEL	40
OBSAH	42